"Roeung" "Neang chompathong"
ឝ-៤៩-៧-៣៩៧

រឿងនាងចំប៉ាថោង ២

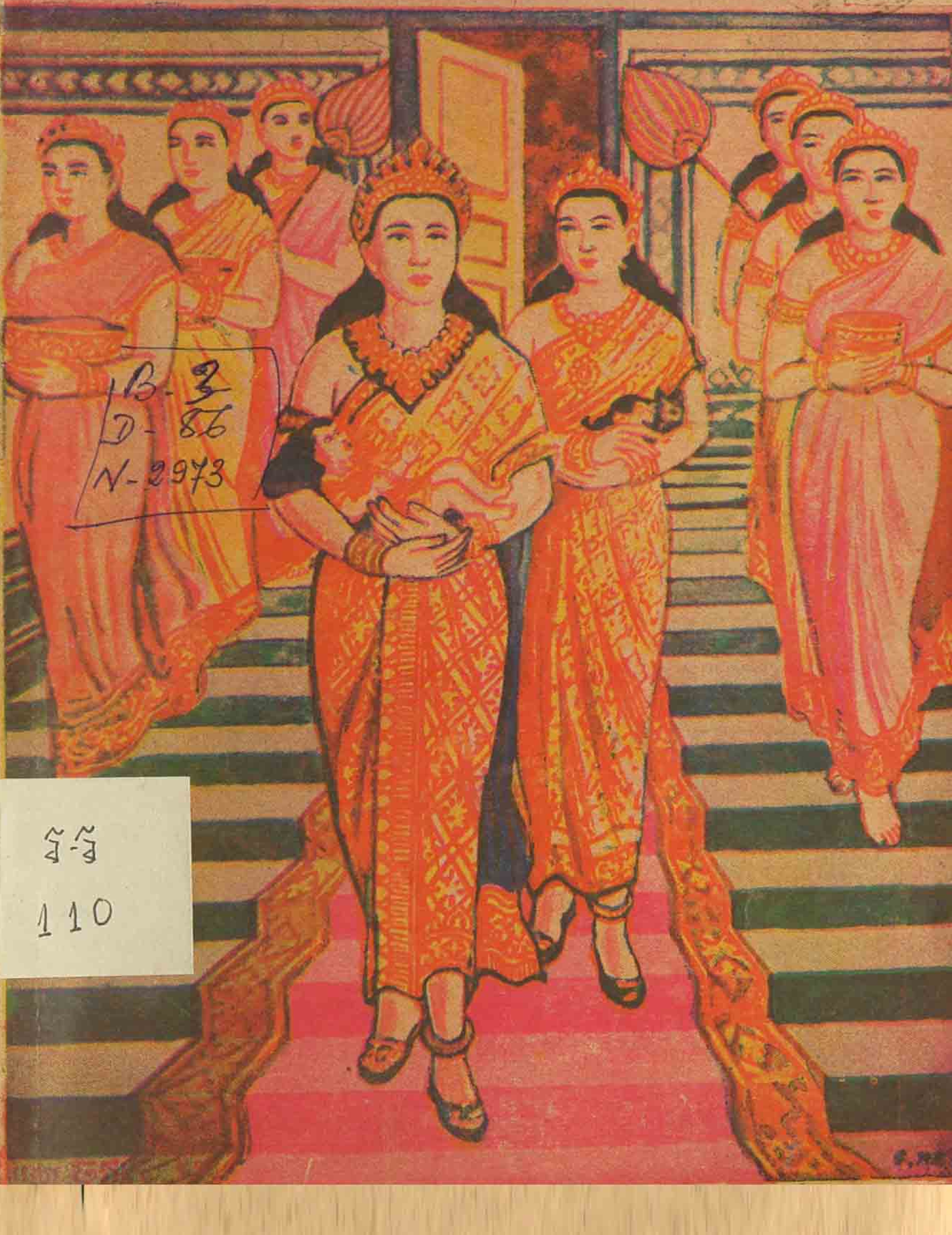

B-3
D-86
N-2973
ទ-ទ
110

1953 - 6

B. 31 - 235 86

ស្ដេចតែងគន់មើល សព្វផ្កាម្លប់ឈើ ទំនាបទួលទី
ផ្អូតផ្អេះអាឡោះ ស្រណោះប្អូនស្រី ក្រឹកក្រលួឥតបី
ល្ហៃល្ហើយសោកា ៗ ស្ដេចឲ្យសេនីយ ដើរដោយព្រឹក្សព្រៃ
រុករកកញ្ញា ក្រែងបានពេបពះ ប្រទះនេត្រា
ខ្លាចក្រែងធិតា វង្វេងមាគ៌ា ៗ សេនារត់រក
ព្រះប្អូនពន្ទុក សព្វស្ថាននានា ទន្ទ្រានកាត់ទៅ
សំដៅទិសា សិងហុនភាព រឹងរូតកន្ទួង ៗ
ឯព្រះភូធរ គង់គុជ្ឈនបវរ ខ្ញីឃ្នាតដោយដង
ប្រាំពីរខែ ក្រត្រាបប្រះប្រង ពុំយល់ឡើយហោង
រឹងទៀនសេនា ៗ កាលណោះជួនយប់ សែងសូត្រឡប់
ងងិតមហិមា ហេតុដែតភូមី ពុំពិចារណា
ផ្ញើទោសជាយា ឲ្យទល់ទុក្ខក្រៃ ៗ បាបនោះទាន់ហន់
ហៅបច្ចុប្បន្ន ពុំលង់ឡើយនៃ ឲ្យអស់យោធា
សេនាទីទៃ វង្វេងផ្លូវព្រៃ ពុំដឹងទិសទី ៗ
ទាំងក្សត្រទាំងពល ដេងដោងវិលវល់ វិមរាមវក់វី
សូន្យសុងគយគន់ តំបន់គិរី ពុំយល់ធានី
រឹងធ្លល់មហិមា ៗ ខ្វះគគក់ទ្រូង ដៃដាក់លើត្បូង
អង្វរទេវតា មើលមុខអាក្រក់ ស្ងើតស្ងក់នេត្រា
ញើសក្អែលហូរហៀរ កំខៀវខំក្រៃ ៗ យល់តែស្បូវស្បាត

បន្ទាញឹកញៀត　សាញសឹងព្រឹក្សព្រៃ　បង្អៀតជៀតជែក
លាស់មែកត្រឈៃ　ព្រួញព្រួយចិត្តក្រៃ　នឿយណាស់គ្រប់គ្នា ៗ
ឯអង្គកូមិន　ដៃដេតបក្រិន　ព្រួយព្រះចិន្តា
រងិគិតរងិធ្ងល់　ពុំយល់មាតា　ហេតុអ្វីប្នេះណា
ឲ្យអស្ចារ្យក្រៃ ៗ　ស្ដេចគិតទៅដល់　ព្រះប្អូននិមល
រិតរឹងអាឡៃ　មិនមានហៅសុខ　ផ្អុក ៗ ព្រះទ័យ
ឆេងឆោងសន្ទៃ　ក្រិកក្រួលថ្ងៃថា ៗ　ឱអញសង្វាត
ផ្ដាច់ជនជាតិ　ស្វះស្វែងយាត្រា　ស្មានទឹងបានយល់
ដូចកលប្រាថ្នា　មិនដឹងរងជា　ឃ្លាតទៅឆ្ងាយក្រៃ ៗ
ឱអញសូវស្លាប់　រស់នូវអាកត្យ　ព្រាត់ព្រះប្អូនស្រី
ម្ដេះសំខុសខាន　ពុំបានមូលមៃ　ត្រិះត្រេកហឫទ័យ
ដូចដើមនោះណា ៗ　ឱទៅពន្ទុក　បងរុកពានរក
មាសមិត្តពិងា　បាបអ្វីវង្វេង　ជវៃញ្ញងឲ្យជា
ទុក្ខទោមនស្ស　ពេកពន់ពុំស្បើយ ៗ　ឱមាសឧត្តម
មេបាកបោលចំ　បែងបាត់ព្រងើយ　ពុំនឹកស្នេហា
កាលគ្រាដើមឡើយ　ឱសំឡាញ់អើយ　បងជាទុក្ខក្រៃ ៗ
បងពុំដឹងដើរ　វង្វេងង្វេសង្វើ　កណ្ដាលព្រឹក្សព្រៃ
ទុរគមឥតបើ　នឹងធ្វើម្ដេចនៃ　បានយល់ស្រីថ្លៃ
សោះទល់ទុក្ខា ៗ　បើពុំបានយល់　រូបរតនិមល

ស្លាបឯមរនា មិនទើងវិលថ្កាន ទីស្ថានឡើយណា
តាមទៅលុះត្រា អស់ជន្មជីវ ៗ នៃនិទាននេះ
ទឹងបង់អងស្មុះ ពិតពុំស្រដី យើងទឹងថ្វាថ្លែង
សំដែងអំពី ហេមន្តបុរី គេការឈ្មោះនៃ ៗ
បរិពារព្រះស្នំ ស្រីគ្គាចាស់ទុំ ស្នំស្និតសៅដៃ
ក្រោយនាងទោះធ្លាក ចរបាកឃ្លាឃ្លៃ សឹងសោកអាឡៃ
ទួញយុំត្រប់គ្នា ៗ ខ្សិបខ្សៀវស្អាស្អក ផលនេត្រស្រោចស្រក់
ប្ដីទឹងការិយា នូវអស់មន្ត្រី សេទីផងគ្នា
រុះគិតទឹងយាត ត្រាតាមទេវី ៗ ព្រមស្រេចស្រើបស្រុស
ពុំលុងការឈ្មោះ ដួបចូលពត្រី រៀបមែកកញ្ចើ
ទូលលើសិរសី រួតរត់ចេញខ្ចី ចុះចាកត្រឹះហា ៗ
ពារកូនពារចៅ ត្រេបត្រង់សំដៅ សឹងហុនភារ
ពុំគិតព្រួយប្រាណ ហេតុមានចិន្តា អាឡៃដេយព្រា
ប្រសើរស្រស់ស្រី ៗ រួតរះពុំឈប់ ទាំងថ្ងៃទាំងយប់
លុះខែមួយខ្ចី ដើរដល់សែមា យកព្រធិបតី
បរបូលវន្ទី នាងនាថថ្ងៃថ្វា ៗ ខ្វះក្រាបទួញយំ
ខ្វះយកដៃដំ គគក់ឪក ខ្វះស្រែកទ្រហោ
ឆោឡោសោកា ព្រះមាសពាំភ័ក្រ ព្រាត់យើងយូរលង់ ៗ
ខ្ញុំចប់ក្ដាត់ណា កាលស្ដេចយាត្រា ចាកចំបែងបង់

សំនឹងលំបាក ចរចោគឯកអគ្គ កិតកៃឡែនឡើង
ដោយព្រៃព្រឹក្សា ៗ ជប់ហើយជប់សល់ ក្រែនក្រប្បានដល់
បុរីផ្កា សាឡៃតុំភ្លេច ដល់ដេចទេវា
ហេតុនេះខ្ញុំយា ត្រាគាមមកហោង ៗ ស្រីស្រស់ឧត្តម
នាងយល់ព្រះស្នំ ទួញទូលអឹងកង នាងបើកព្រះសូរ
បន្ទូលសាសង អាសូរគ្នាត់ហោង ៖ហេតុមានស្នេហា ៗ
តុំគិតព្រួយប្រាន មុះមកលុះបាន ដល់ដូចប្រាថ្នា
ឧអញអរក្តាត់ កោតចិត្តអស់គ្នា ស្ងួនស្ងួនយាត្រា
ផល់ដម្បូន់កាយ ៗ ក្សត្រីនិមល សាកសួរទៅដល់
ក្សត្រពីរពន្លាយ ទូវព្រះវៀមរក្ខ ស្ដេចសុំតទូវនាយ
គ្រៀមក្សត្រនសប្បាយ សុខសួរកុំ ៗ ប្ដូមួយក្រែងមាន
ល្វើយុកតុំក្បាន ចូរប្រាប់ដោយដំ ណើរនឹងចង់ស្ដាប់
សាស័ប្លកូវកុំ លាក់ឡើយសោតសំ តែពាក្យផែលពិត ៗ
ឯអស់ព្រះស្នំ ឧទអគ្គបគ្គិ កកាយដួញដិត
ទើបទូលទៅថា មាតាស្នំស្និត ព្រួយព្រះទ័យក្តាត់
ក្រោយព្រះយាត្រា ៗ តាំងព្រះដំនុក សន្រែងរងទុក្ខ
សព្វទិនទិវា តាំងបីព្រះអគ្គ ត្រេចត្រង់យាត្រា
រកកដធីតា ដោយសព្វទិសទី ៗ ព្រះវៀមសោតនៃ
ព្រួយព្រះហប្ញទ័យ សម្ដេចភូមី ទ្រង់ព្រះកន្សែង

ឯកឯងសែនថ្លី អត់អាហារកិ ណាចលទ់មហិមា ៗ
សរ្រេនរន់ទុក្ខ ពិតពុំមានសុខ ក្នុងព្រះទេយ្យា
រសាប់រសល់ ចង់យល់កត្រា អ្នកមាសពំនា
ចាកចេញបង់បាត់ ៗ ប្រសិនយូរលុន ពេកពុំយល់អង្គ
ដាលដល់ជាថ្កាត់ ដោយក្តីស្នេហា មេត្តាស្រីរត្ន ថ្ងោះហើយខ្លោយក្តាត់
ដោយគេមោសា ៗ នាងស្តាប់សំដី ពាក្យតីទាសី
ទូលដូច្នោះណា នាងរិងគន់គិត អាណិតក្សត្រា
ដោរផលផាព សស្រាក់ហូរល្ហន ៗ ហើយនាងទាថទៅ
ទូលព្រះបោមទៅ បិតាសូមឈ្នួន ដ្បិតស្រីស្រីគ្នា
បរិពារខ្ញុំឯង រួតរត់លះលែង ហេមន្តកាក ៗ
នាំទាំងកូនទៅ ប៉ុនប៉ងមកនៅ ជាខ្ញុំបាទា
ពុំបេរព្រះអង្គ សូមទ្រង់ករុណា អាសូរដ្បិតក៏
ស្រីឡាញ់ខ្ញុំសល់ ៗ ហើយនាងទូលតី ក្សត្រក្សត្តទាំងបី
ស្តេចរងទុក្ខទល់ ឯអង្គយក្ស បីតាទសពល
ស្តាប់នាងនិមល ទូលទើបក្សត្រា ៗ ស្តេចទ្រង់ព្រះក្សត្ត
ទ្រង់ព្រះរាជទាន ទ្រព្យផងនានា ឲ្យអស់ទាំងស្រី
ទាសីនោះណា ក្រៀមក្សត្តសុខសា បាយបុណ្យភូមិ ៗ
កាឈ្មោះពុំលុង គេជះព្រះពង្ស ពុទ្ធស្រជិនស្រី
កក្រើកអាស្នា ឥន្ទ្រាកោសី បើកទិព្វចក្ខុ

យល់ពន្ធុរស ដោយនេត្រសហា ហៅពិស្នុកា
បើកបន្ទូលផ្ដោះ ចូរបាចរថ្កាន ទៅនាស្ថានមនុស្ស
រចនាចំពោះ ប្រាសាទសោភី ៗ ឲ្យព្រះន្រាយ
ធីបេះធាមធាយ ពូជពន្ធ្យព្រោះធី ពិស្នុកាស្ដាប់
សាស័ប្បកាសី ផ្ទុកផ្ទោះបុះខ្ចី ដល់ដៃនកស្យធា ៗ
និមិត្តកំផែង ទូលាយឃ្វាត់ខ្វែង ប្រាំពីរជាន់ជា
បានក្បានបន្ទាយ ធើតឆាយក្ដឹថ្លា កែវកែមសុវណ្ណា
ត្រជួបជោមឆ្ងាយ ៗ ឯកន្ទាំងខណ្ឌ ផ្កាយផ្សប់ទូរចន្ទ
ឆាយាពន្រាយ ពេន្ធរប៉ាំយាម តែងតាមសួគិនាយ
ក្សូរក្បាច់លេចលាយ ត្របកបូផា ៗ មានពេន្ធដំរី
ពេន្ធរតពាជី ឳសុថមហិន្ទ្រា ប្រដាប់កែវកែម
លាក់លែមសោភា ពេន្ធទន្ទ្រកឡា ស្រិគ្កាគំនាល ៗ
ពិសេសបទុំ ផ្សផ្សប់ផ្ទួរចម ទៅបូរវៀនពល់
ដំលូយទទឹង ទ្រឈឹងឆាឆាយ ល្អល្អះពព្រាយ
ក្ដីផ្ទុកសោះសា ៗ ជាន់ក្រៅប្រាសាទ ខ្ពង់ខ្ពស់ស្អាងស្អាត
ស្រោងស្រួចមហិមា មុខព្រហ្មតែស្ទូរ កំពូលដីពរ
ជង្គានានា រូបរស់វិសេ ៗ សរសេរសឹងពេជ្រ
ដាក់ដាំរំលេច ទទិមទិព្វថ្ម ដញ្ចាំងស្វរិការ
មែនមានដម្មៃ ក្រាលក្រោមនោះនៃ បរណៃក្ដីថ្លា ៗ

ពិទាយទឹកវិល ធ្លុកធ្លុះនូវទិល កណ្ដៀនមុក្ខា
ដម្រាផែន ៗ ហើយស្រេចជាក្ដា ជាន់ជៅធ្វើជា
គ្រឿងគ្រប់សោតហោង ៗ ពុំមានយកឈើ បុច្ចមកធ្វើ
ថ្វាយព្រះបរ្យះបរ្យង សុទ្ធសឹងសុវណ្ណ សោភ័នឥតហ្មង
នូវមណីរត្នផង រំលេចគ្រប់ទ្វារ ៗ ស្រេពទើបធ្លាតធ្លុក
កែមក្បាយល្បេចល្បក ក្បាច់ក្បូរក៏ផ្កា ធ្លាក់នៅកិដាន
ហើយមានកុម្ភ មាសមុខគ្រិបផ្កា កិដាននោះនៃ ៗ
ធ្លាក់ជាម្ទីពាន់ ម្ទីរតល្អលន់ ប្រពត់ឯកញ្ញ
ធ្លាក់ជាស្រីសួគ៌ គាប់គួរល្ហមល្ហៃ ធ្លាក់ជាទេពថ្វៃ
ហិចហោះវិហា. ៗ ធ្លាក់ជារូបសឹង ឈរឈប់ប្រាណប្រឹង
ស្ពាញស្ពប់ប្រាព ចំងចំអើត ស្ទក់ស្ទើតនេត្រា
ពហុទន្តា សរស្រាញស្រើបក្រៃ ៗ ធ្លាក់ជាក្រពើ
ហែបហែលលលើ នាគន្ធដលសៃ ធ្លាក់ជាពិនទង
ត្រសង់ស្កិមស្កែ ធ្លាក់ជានាគនៃ ប្រខាំនឹងម្ករ ៗ
ធ្លាក់ជានាគី នាំក្រិសផុសព័ កណ្ដាលសាគរ
ធ្លាក់ជាដំរី ឃ្មាតខ្មីងើយង បោកបក់បំាម
ផាយផាត់គគ្គារ ៗ មានទាំងកំពាន់ ពិជ្រាជរកាន់
ដំបង់សោះសា ដាត់ធំស្រឡះ កាន់ព្រះការតា
គ្រន្ទួននេត្រា បង្កួមសរស្វាប ៗ ធ្លាក់ជាគ្រុឌា

ឆាបឆក់នាគ្គា ដោយតេជះអំណាច ធ្លាក់ជាកិន្នរ
បវរឯងអាច រេកំណើតដ តិរបុត្តា ៗ
ហើយមាននូវកាល បព្រឹក្សផុសផាល ទាំង៤នោះណា
ដោយដ្រុងប្រាសាទ ស្អាងស្អាតសោភា តាមតែចិន្តា
នឹកគិតបង់បាន ៗ មាននាងកញ្ញា ស្រីទេព្វសួគ៌ា
ល្អល្អះកល្យាណា នូវអស់សម្រាប់ ប្រដាប់សឹងមាន
មិនខ្វះក្នុងស្ថាន មុណីសុវណ្ណា ៗ សូរេចបរិបូរ
ពិតពុំលុងយូរ ព្រះពិស្នុកា ស្ដេចវិលសួគ៌ស្ថាន
កិមានអាត្មា ធ្វើអក្សរជា សំគាល់ទុកនៅ ៗ
លុងលុះសុរិយា ស្រេចស្រាងបូរពា ព្រហ៊ាមប្រាលផ្តៅ
កាល្ហោះអស់យក្ស ភ្ញាភ្ញាក់មើលទៅ យល់ហើយហៅកៅ
អរអឺងគ្រប់គ្នា ៗ អ្នកខ្វះថាយើ ប្រាសាទនេះតើ
ស្ថានអ្នកឯណា សព្វថ្ងៃមិនយល់ អញឆ្ងល់មហិមា
ថ្ងៃនេះយល់ជា អស្ចារ្យពេកក្រៃ ៗ យក្សផ្អើលរបល
មកមើលមណ្ឌល ប្រាសាទមាសមៃ ក្រញែងសិរសា
អ្នកណាបុណ្យក្រៃ នេះគឺទេព្វថ្ងៃ និមិត្តមកថ្វាយ ៗ
ព្រះពជបុត្រា នាងសុវណ្ណា រឹងរិទ្ធិសាយ
មិនគឺមនុស្សលោក ថយថោកពាយឆាយ បុណ្យម្ដេចអំបាយ
លើសលើលោកា ៗ ខ្វះរត់ទៅទូល ព្រះបាទឥសូរ

សឹងហុនយក្សា ស្ដេចជ្រាបសេចក្ដី ពាក្យពីសេណា
ក្សិនក្សត្រយាត្រា ដល់ដូចបំណាន ៗ ស្ដេចទតយល់យុន
ត្រីត្រពួបអស់អង្គ ស្ងប់ស្ងែងកន្ទួង ក្រវីសិរសា
ក្សត្រាទ្រើសគ្នង ទតទិស្ដានផង ពុំផ្អែតបិទ្ធា ៗ
ស្ដេចដើរចូលដល់ មើលមាត់ទ្វារយល់ សឹងមានអក្ខរា
ជ្រាបដោយសេចក្ដី កោសីរចនា លុះលាន់មាត់ថា
ឱព្រះជនតោ ៗ បុណ្យពេញត្រកាល ក្រៃលែងកពកា
នគរឯកទោ ចាំងហានព្រះឥន្ទ ទេវិទសក្កា
ស្ពួតិសោតចាំងសោ ឲ្យសលើនាយនៃ ៗ ពិតពុំរលង
លើសលើនេះម្ដង គួរគួរស្មើដៃ ទឹងអស់ជំនាង
ស្អាងស្អាតប្រពៃ បុណ្យបារមីក្រៃ ក្រទឹងគណនា ៗ
ហើយឲ្យយក្សយុង ទៅហៅអស់អង្គ មន្ត្រីយក្សា
មកហើយបន្ទូល មធុរថ្លែងថា ហៅអស់ចាំងគ្នា
យក្ខយើងទាំងឡាយ ៗ ស្រពទម្មីមា ប្រាមប្រាប់គ្នីគ្នា
ទោះពលទោះនាយ ប្រដាប់ប្រដា ឲសក្រាខ្វល់ខ្វាយ
រៀបរត្ដាប់ថ្វាយ ភជនរសក្រា ៗ ឡើងគង់ប្រាសាទ
ប្រសើរស្អាងស្អាត កុំលុងឡើយណា អស់យក្សយុងស្ដាប់
សាស័ព្ទភចា ត្រូតរត់យាត្រា ប្រាមប្រាប់រំពង ៗ
ឯអង្គសេនា ត្បូព្រះកាថ្វា ក្សត្រក្រានប្បុះប្បង

រៀបដោយក្នាក់ឆា　កាន់ការរាប់រង　ប៉ារម្ភក្រែងធ្គង
ទោសផល់អាត្មា ៗ　ស្រាប់ស្រេចបរិបូរ　ពិតពុំលុងយូរ
បានជួបអាជ្ញា　ចំរៀងរបាំ　រៀបចាំវិលា
ទូនទូងដៃជា　ចាំម៉ាសរផ្អៅ ៗ　ធ័ត្រែធាយាកាន់
ក្ងឹងក្ងស់បើកបាំង　ដាផ្លូវរៀងទៅ　ទាល់ទីស្ថានស្ថិត
ប្រកិតនិតនៅ　យក្សយុងហោហៅ　កកាន់ដោយដៃ ៗ
សែនថ្វាន់បាយមន្ត　សូរសេពនូវផន់　ត្រីត្រែស្រឡៃ
ពិនពាត់គងកាន់　កំណាន់ទីទៃ　ខ្នាន់ខ្នាប់ឯឮ
ព្រះហោនក្សត្រា ៗ　ស្គរទ័ពស្គរទូង　ស្គរអត់អន្ទូង
អត់បព្វាប់មហឹន្យា　ចាប៉ី ៗ អរ　ត្រុតទ្រភ្លេងផ្លា
ភ្លេងបិនស្គរហ៊ា　សំភោពាធម៉ាង ៗ　ឯសុវណ្ណា
ប្រដាប់អាត្មា　ទ្រង់ព្រះសំអាង　នូវអស់ធីតា

កញ្ញានៃបនាង ស្អិតស្អាងរូបរាង ដោយគួរទីទៃ ៗ ខ្វះស្លៀកប័យតង
មុខមូលបំព្រង　ល្ហោសល្ងន់ប្រពៃ　ដន្ទប់ស្ពានខៀវ
ជុំលៀវល្មមល្មៃ　ធៀងឈ្មងប៉ៃប្រែ　ប៉ប្រិមទស្សា ៗ
ខ្វះស្លៀកស្ពានស្វាយ　ប៉ានប៉ាក់ដជាយ　ផូវផង់អស្ចារ្យ
ដន្ទប់លើងទុំ　សោភតសំកន្ត្រា　ថ្ពាល់ដូចផល្វា
មាក់ប្រាងមាសមៃ ៗ　នាងខ្វះដន្ទប់　ដំពូចំប្រប់
ដូចចងរៃប　សែសយលាយលេច　ស្រស់ស្រេចល្អក្រែ

ស្លៀកសំពត់ផ្លែ មេឃមាសជាយផុំ ៗ ខ្លះស្លៀកស្ពានខៀវ
ស្លៀកល្បើកផ្មិនខ្មៅ ទឹកមាសបំព្រង ដន្តប់ស្បៃច្រាល
រន្ទាលអស់អង្គ សម្បុរខ្មៅយង់ ខឹមខាត់គន្លា ៗ
ខ្លះស្លៀកមង្គ្រើវ ដណ្តប់ស្បៃខៀវ លំញងកក្រា
សមជាអ្នកក្ទង ទដុងថ្ងៃថ្ងា ញញឹមបរបារ
សើចសំៗដី ៗ ដោះក្បំបង្ទៀត បុកម្ចូត្រនៀត
កាយកល្យាណី ពាលពេញក្រមុំ ទើបពុំបារី
បានបទហាក់ស្រី ក្រមុំអ្នកលើ ៗ ខ្ជាប់ខ្ជួនរិកពារ
ពិតពុំស្រើបស្រាល ថ្ងិបថ្ងំពើ សុភាពធ្ងន់ធ្ង
ទឹងទរតតស្ទើ មិនមានសើរើ ពាក្យពេចន៍រាបា ៗ
ផ្គូផ្គងឲ្យគាន់ សឹងជាកំណាន់ ហៃវរជ័យ្យា
កាន់ពានព្រះពស ស្រិលស្រស់សោភា ខ្លះកាន់គន្លា
វិសេសតែងទ្រង់ ៗ កាន់ពានព្រះស្រី ព្រះវិជ្ជនី
រូបល្អវរវង្ស សិតសៀតកេស្រា មាលាបញ្ចង់
បញ្ចើអស់អង្គ ល្អៗដូចគ្នា ៗ ខ្លះកានព្រះឆាយ
បន្ទាយចុងជាយ ស្បៃស្បិតយាត្រា នាងមួញមិញល្អ
ឲ្យពារិឡា ទុនកុនកាយា ស្រគុតហ្មត់ហ្មង ៗ
លុះបានវេលា ស្រីស្រស់សោភា នាងបរបេញផ្គង
គង់លើយានថ្ងៃ ប្រៃពេប្បាស់ប្បង ពបុត្រស្នែស្នង

ដួញផិតអគ្គា ៗ ស័ព្ទត្រែសាំងសំ ពិនពាធដេញដំ

រងុំឈូនា ទទូងគរ តន្ត្រីព្រមគ្នា

លាន់ឮមហិមា គគ្រេងក្រេងក្ទាត់ ៗ នាងត្រេចទៅបាន

ដល់ប្រាសាទហាន បរបាកយានយាត ត្រាត្រេចគួរគង់

នាគង្គប្រាសាទ សំសោភាស្អាត នឹងបុត្រស្នេស្នង ៗ

ព្រាហ្មព្រឹធគរី សូត្រសែពស្មុតដី អរឲ្យពរគង់

បំរើនព្រះស្រី ក្សត្រីឥតគ្គង នូវបុត្រសួនក្រង

ប្រាំពីរខេព ៗ ហើយលេងម្ហូស្រព បរិបូរគ្រាន់គ្រប់

សូរេចហើយណា នាងនៅនឹងបុត្រ ពិសុទ្ធស្នេហា

ទាសីទាសា គង់គាល់សព្វថ្ងៃ ៗ ហើយនាងបរបេញ

ទៅទតជុំវិញ មណ្ឌលនោះនៃ ទតផ្កាបុព្រឹក្ស

ស្រោមស្លឹកប្រពៃ គាប់ក្នុងព្រះទៃ គ្មានទាស់ត្រង់ណា ៗ

នាងនៅសព្វថ្ងៃ ផ្អកផ្អើសភាទៃ្ស ព្រះវៀមកជា

ស្ងៀមពុំហ៊ានបែង ថ្វាងថ្វូងបរតា ខ្លាចព្រះបីតា

ប្រាបហើយក្រែងគ្គង ៗ លុះលុងទៅក្ដាត់ ព្រះពោធិសត្វ

រាជបុត្រប្បះប្បន់ បំរើជនសា សោភាឥតហ្មង

ឆ្នាំបះហើយហោង ទ្រង់ឆោមឆាយា ៗ ស្ដេចតែងទៅគាល់

ឮយុំកោទ្រង់ធម៌ សព្វទិន្នទេវ៉ា ស្ដេចទ្រង់ព្រះក្សាន

មែនមានករុណា ព្រះរាជកុមារ ពិតពុំឲ្យឆ្គង ៗ

ស្តេចឲ្យស្រិតស្រាល ស្រិទាំងកម្សាល កូនមន្ត្រីផង
នូវកូនព្រះវង្ស រាជវង្សស្នេស្នង មួយពាន់គោគហោង
ប្រានប្រុសសោភា ៗ សឹងជាសេណី បំរើប្រកតី
សព្វថ្ងៃត្រៀបត្រា ក្សត្រយក្នុងចោមចៅ ប្រដៅក្សត្រា
រួសរៀនឧស្សា ចប់ត្រៃភេទផង ៗ ហើយព្រះពុទ្ធពង្ស
ស្តែងស្តេចតែងទ្រង់ ធុរសីលសរផង ពុលានវិហារ
ឯអាកាសគង់ ទើបទេវផង សប់ស្ងៃវិត្វា ៗ
ព្រះព្ធយគោ យល់ដូនគោ ទ្រើសទ្រង់សរថ្វា
ពេញព្រះទ័យឯង ក្រវាញសិរសា គោគព្រះបេស្តា
នរសេត្ថថ្ងៃ ៗ ហើយក្រុងអាសុក ឲ្យសង់ព្រះបទ្វា
ប្រប់ឆ្នេរផលសៃ ស្រះស្រង់ផាបាន គុជ្យានប្រពៃ
ផាំផល់ផក់ម៉ៃ ប្រើនពណ៌នា ។ ៗ រព្រះពន្លាយ
ធីបេតធោមធាយ ពន្ធុកសាស្តា ស្តេចតែងប្រពាធ
ពុំខានទេវ មួយឡើយសឹងជា និវន្ទវង្សហោង ៗ
លុះព្រះសុរិយា ស្រទន់ហើយណា ទើបស្តេចវិលគ្គង
គុនអគ្គអក្ក ដិទីច្បះច្បង នាងបរិត្រកង
ថើបអស់អគ្គា ៗ ទតសព្វសារពាន ផលនៃត្រៃលោង
ពុំចេញចរចារ គិតជាគុបុត្រ សាចស្មួតប៊ីតា
ម្តាយយល់មុខបា វិះវិធថប់ក្រៃ ៗ ព្រះពោធិសត្វ

ប្រណម្យទូលថ្វាត់	ឋ្កានមាតាថ្លៃ	សូមទានមេត្តាអ្នក
អន់អាក់ព្រះទ័យ	ផលនេត្រល្ហងល្ហៃ	ហេតុអ្វីម្នះណា ៗ
ឯព្រះជិនី	ស្ដាប់ព្រះពោធី	សាសងឆ្លើយថា
ក្សត្រីវរវង្ស	នាងទ្រង់ចិន្តា	មិនឱ្យបុត្រា
ដឹងដើមព្រះទ័យ ៗ	កែងជ្រាបទៅដល់	បិតាទសពល
នូវទុក្ខក្រោធក្រៃ	នាងគិតថាម្នោះ	ដោយដោះថាហៃ
កូនស្ងួនថើមថ្លៃ	បណ្ដូលស្នេហា ៗ	កូនអើយសម្រាម
ផ្កាក់បូលរកា	រង្កៀសនេត្រា	ទើបយកបានចេញ
អម្បាញ់មិញណា	អង្គីមិនជា	ហេតុអ្វីឡើយហោង ៗ
ឯទីរសថ្លៃ	ស្ងានស្ងោះស្ងូរម៉ែ	ជឿជាក់ជាមួង
ពុំដឹងព្រះមេ	ស្រាយស្រែលាកលង	ពុំជ្រាបទំនង
ពីព្រះបិតា ៗ	ហើយស្ដេចតែងទៅ	គាល់ព្រះបោមបៅ
ព្ទយុគោយក្យ	ស្ដែងស្ដេចចុះឋ្កាន	ទីឋានពន្ធ
សព្វ ៗ ទេព	ពាំលោះឡើយហោង ៗ	ឃើញនូវស្រដី
ឯអង្គព្រះបី	គាត្រេចដោយដង	ពុំយល់មាគា
ក្សត្រាបង្សះបង្សង	សន្រេងវិង់វង់	ទុក្ខទ្ទញសោកា ៗ
ក្សិកក្សួលថប់ថៃ	ពិតពុំមានល្ហៃ	សព្វទិនទេព
ស្ដេចលើកទសក	អន្ទរន្ទា	ទេពឆកាមា
សោឡសសួគិថ្លៃ ៗ	សូមអ្នកករុណា	បង្ហាញមាគា

ខ្ញុំកាលនេះនៃ ឲ្យបរិបូរបាន ក្សេមក្សាន្តភ័យ
យល់នាងនាថថ្ងៃ ដូចចិត្តប្រាថ្នា ៗ ផ្សង់ហើយអួលអាក់
ព្រះនេត្រសស្រោក ហូរហែតស្នេហា ស្រយុតស្រយង់
អស់អគ្គក្សត្រា សៀមស្ងាត់វាចា ពុំចេញសូរសង ៗ
ឯអស់មន្ត្រី ដែលនាមចក្រី ទាំងអម្បាលផង
យល់ស្តេចសោកា អាមោកក្តាត់ហោង វិងរូតកន្ទុង
រត់រកមាគ៌ា ៗ ដើរខុសវិលវល់ សូន្យសោះពុំយល់
ដម្បូទ់ទិសា នឿយណាស់ល្ហិតល្ហៃ ទីទៃគ្រប់គ្នា
ប្រាស់ប្រាននិទ្រា ដួលដេកសព្វឋាន ៗ អស់ជើងរពាយ
ដួលដូចគេពាយ រៀងព្រៃសាសាន ខ្វះឈរត្រមឹង
សម្រិងសម្រាន ខ្វះខ្វាំងដើរបាន ទាន់ទៀបពជា ៗ
អត់បាយឥតបើ ស៊ីតែផ្លែឈើ តាងភោជនាហារ
ខ្វះស្រែកខ្វះយុំ ដៃដំទឹក នឿយណាស់មិនត្រា
យុងយល់ផ្លូវឆ្ងាយ ៗ កម្ពុងយូរក្តាត់ បីឆ្នាំទៀងទាត់
ទើបព្រះពន្លាយ ស្តេចដើរមកត្រូវ ត្រង់ផ្លូវទូលាយ
ទទួលសប្បាយ ដែលនាំដេយ្យា ៗ ស្តេចយុងយល់ជាក់
ព្រួចព្រឺព្រះភក្ត្រ អវេតតគណនា ហាក់ដូចបានយល់
និមលភក្ត្រា ព្រះប្អូនពំង៉ា នូវរាជបុត្រថ្ងៃ ៗ
ត្រាន់បានស្រយាល ល្ហែល្ហើយស្រាកស្រាល ព្រះរាជហឫទ័យ

ពុំសូវសោកា ក្សត្រាជៀសដៃ រួតរះពេកក្រៃ
ដល់ចុងសោមា ៗ ក្សត្រក្សាន្តនិមល បញ្ឈប់រហ៍ពល
ពួនពីងព្រឹក្សា ពុំឲ្យយក្ខយល់ កិច្ចកលក្សត្រា
ស្តែងស្តេចលីលា មុះមកដល់ថ្វាត់ ៗ ហើយព្រះកូធ
យានយាសបេរបេរ នូវកីលៀនក្សត្រ ទាំង ៤ ជិតដោយ
ពុំឲ្យប្រាស់ព្រាត់ កំដរសោះស្ងាត់ ដើរដោយមាគ៌ា ៗ
ស្តេចសោកបំភ្កាន ហើយចំយាសយាន ខ្ញាញ់ឃ្នាតក្តាត់ណា
ថ្ងៃនោះរាជបុត្រ ពិសុទ្ធស្នេហា គង់ព្រះបន្ទា
ប្រពាទលេងលង ៗ ក្អេងទាំងមួយពាន់ ត្រៀបត្រាណាសំណាន់
សើចលេងអឹងកង ខ្លះរាំខ្លះប្រៀង សូរសៀងរំពង
ខ្លះកាត់វល្លិចង់ ផ្គុំទោងយោលលេង ខ្លះបេះបានផ្កា
សិកសៀតកាមា ញញឹមអរឯង ខ្លះបេះខ្លះក្រង
ជួតចង់ឥតក្រែង គ្នាខ្លះដើរលេង បេះផលព្រឹក្សា ៗ
ខ្លះឡើងខ្លះពាន ប្រយុងបេះបាន សួរសព្វសាខា
ខ្លះឡើងដល់ចុង អង្រួនឲ្យគ្នា រករើសគោក្តា
ផ្អែតផ្អូនទីទៃ ៗ អ្នកខ្លះឈ្នះឈ្នាន ដណ្តើមចង់បាន
រួតរត់វិលវៃ ប្រពួនពានពា លើគ្នានោះនៃ
ខៀវខ្ចាក្នុងព្រៃ សឹងស័ព្ទកុមារ ៗ ឯអង្គព្រះបាទ
ដៃដេតននាថ ស្តែងស្តេចយាត្រា ទៅទៀបហើយស្តាប់

សួរសព្ទនោះណា　បើកបន្ទូលថា　នឹងកិលៀងទ្វី ៗ
បងអើយសួរសៀង　សួរសើចសួរប្រៀង　អឹងកងកលអ្វី
មនុស្សប្តួយក្បា　អាសុភអាសុរី　យល់អគ្គីក្តី
គួរយើងយាត្រា ៗ　ទៅមើលឲ្យយល់　ឲ្យដឹងកិច្ចកល
មនុស្សកាចប្តជា　បើល្មមសួរសាន　ពតិមានប្អូនក្យា
នូវរាជបុត្រា　សួរសព្ទថប់ក្រៃ ៗ　បន្ទូលតែម្ដោះ
ចរចូលចំពោះ　កុមារថ្លាថ្លៃ　ផ្ទាប់ផ្ទួងលាក់ខ្លួន
តឹងតួនប្រែប្រែ　បារម្ភក្រែងភ័យ　យក្ខយុងអាសុភ ៗ
ស្តេចលបល្អបមើល　បុត្ររតប្រែសើរ　គង់ព្រះបន្ទា
ទាំងកីលៀង ៤　វៃងស្ងួនរក្ស　នូវអស់កុមារ
បំរើរៀងភយ ៗ　ស្តេចទតយល់ច្បាស់　បើកបន្ទូលត្រាស់
ថាហៃបង្អើយ　នេះបុត្រនរណា　សោភាឆោមឆាយ
ល្អអ្វីអម្បាយ　អស់អង្គរូប៉ា ៗ　មុខឲ្យស្រឡាញ់
ទន់ក្អនល្ពៅល្ពញ　ល្អាយល្អងកាយា　ពូជពង្សអម្បូរ
ត្រកូលវង្សា　សំបុត្រក្សត្រា　មែនមិនក្បីក្បាយ ៗ
កាលនោះព្រះកី　លៀងវរន្ទ្ទ　ទូលក្សត្រពន្លាយ
បពិត្រខ្ញុំមើល　ដំណើរទ្រង់ត្រាយ　មិនមែនដៀសឆ្ងាយ
ពីព្រះរាជា ៗ　ក្រែងតែព្រះរាជ　បុត្រាឯងអាច
ចរចេញលីលា　មិនអ្នកដទៃ　ក្រៅក្រែឡើយណា

ល្មមនោះនាយា សុខសួនវិស័យ ៗ ធ្វើម្ដេចឲ្យបាន
សាកសួរពត៌មាន ឥឡូវនេះនៃ ក្រែងបុណ្យបានជួន
បុត្រស្ងួនថ្ងើមថ្ងៃ ទឹងបានអាស្រ័យ ដ្បិតបុណ្យបុត្រា ៗ
ស្ដេចស្ដាប់ទំនួល ព្រះកិលៀងទូល គ្នាន់ក្នុងចិន្ដា
ពុំអស់ព្រះទ័យ សង្ស័យក្ដាត់ណា ចំយាងយាត្រា
បរបួលទៅហោង ៗ ក្មេងច្រើនដាសដាល យល់ព្រះភូបាល
ចូលជិតជាម្ដង មន្ទិលមិនដឹង ខេចិងកន្ទង
ស្រែកដន្ទឹងកង នេះមកពីឯណា ៗ តក្រុករុកពន
ពុំគិតក្រែងមាន ទើសទាស់អាត្មា ហេតុម្ដេចចូលប្រាប់
ឆាប់ ៗ រួសរ មកមានប្រាថ្នា ប្រការគិតអ្វី ៗ
ស្ដេចស្ដាប់ក្មេងប្រឹង ស្រែកដោដន្ទឹង ក្សេនព្រះចក្រី
បៀតបានចូលជិត ធ្វើស្និតមេត្រី បើកបន្ទូលខ្មី
លួងលោមរួសរាន់ ៗ ទៅហើយនោះអ្នក ណានៃទ្រង់លក្ខណ៍
លើមណ្ឌលឋាន គោនុនាមា វង្សាសន្ដាន
ជាបុត្រក្សត្រក្សាន ប្ដីស្ដ្រីប្រជា ៗ ចូលទៅដំណាល
ដំណើរគេរគាល ពីដើមអាតីតា យើងទឹងចង់ស្គាល់
ពង្សញាតិមេបា កុំទៅមោសា វេវេចស្រដី ៗ
កាលនោះក្មេងផង ថ្លាស់ឆ្លើយអឹងកង ប្រាប់ព្រះចក្រី
ជាពជកុមារ ថ្ងៃថ្វាពិសី ជាទៅបុរី

សឹងហុនយក្សា ៗ រំព្រះជនី ប្រសើរស្រស់ស្រី
ឈ្មោះសុវណ្ណា ទ្រោយធិបេស ពិសេសស្នេហា
អយុគោស្នេហា សួនគ្រងសព្វថ្ងៃ ៗ ក្បិនក្បត្រវលក្ខណ៍
ស្តែងស្តេចស្តាប់ជាក់ អវឯងពេកក្រៃ ជៀជាពជបុត្រ
ពិសុទ្ធថ្មើមថ្ងៃ ពិតពុំសង្ស័យ ក្នុងព្រះបិត្តា ៗ ព្រះអង្គអួលអាក់
ផលនេត្រសស្រោក ព្រះទស្សថ្លែងថា កូនអើយទើបថ្ងៃ
នេះនៃបិតា បានយល់មុខបា បណ្តូលថ្មើមថ្ងៃ ៗ
ឯអស់កុមារ ត្រូព្រះភូបាល បន្ទូលហោះនៃ
រត់ទៅក្រាបទូល ឥស្សរថ្លាថ្លៃ សូមជ្រាបព្រះទ័យ
ឥឡូវនេះណា ៗ មែនមានអ្នកបើ ស្វះស្វែងត្រេបដើរ
ព្រៃព្រឹក្សអគ្គា មកសួរពត៌មាន ក្សត្រក្សាន្តថ្លៃថ្លា
សែនសោយសោកា ណាល់ណាស់សែនធ្ងួ ៗ ពោលពាក្យសៅសៅ
ថាព្រះបោមចៅ ជាបុត្រឥន្ទ្រីយ៍ បានហួសពេកពន់
លើសលន់អស់ក្តី ពុំដឹងក្រៃក្រៃ ក្រែងក្រោយឡើយណា ៗ

បទពំនោល

ក្បិណ្ណាះពង្សពោធិវង្ស ជ្រាបហើយស្តេចទ្រង់
ព្រះក្រោធពន្លឹកមហិមា ៗ ពុំស្គាល់ជាព្រះបិតា
ថានៃនរណា បន្ទាប់បណ្តាលទោសធ្ងន់ ៗ
ឥតហេតុគួរខ្ញាស់ពេកពន់ ស្ទិក្សយ័ដីបផន្ទ

ឬថយពុំថយទៀយណា ។
ចុះចាកព្រះពន្លា
ទតយល់ព្រះបិតាថ្ងៃ
ហើយអ្នកសន្ទៀនព្រឹក្សា ។
អង្គជាបិតា
ឬយល់យើងក្មេងនេះម្ដង
រិទ្ធីនូវរិទ្ធិបេស្ដា ។
យកម៉្ដេចការុណា
ពុំស្ដាយឯជន្មជីវិត
ឥឡូវពុំលែងទៀយហោង ។
ស្ដាប់បុត្រស្ងួនគ្រឹង
ស្ដេចបើកព្រះឱស្ឋលោមថា
សំលួតសំឡាញ់ក្លាប្រើ ។
ស្ដាប់សាសំដី
កាលនោះរាជបុត្តពន្លក
ពាក្យពីព្រះវរបិតា ។
កេសសរសេក្ដីថ្វា
សូរស័ព្ទកាសុណីបីគគុក
រលុំលើងព្រឹក្សា ។

ស្ដេចទ្រង់ឆ្ពរសេចន៍ថា
សីហនាដគគាតនិភ័យ
បន្ទូលថាហៃ
ពោលពើសើវើហ៊ានថា
អញតើអញត្រើអើផង ។
បិត្តអ្នកបង់លង់
គួបពិតដួបពេជ្រផ្កាញផ្កា
មកលង់លេងលើពេជ្រពិត ។
នូវក្សយ័ល្អោបល្អិត
កាលនោះបិតាប្យះប្យង
គ្រវគ្រាធកិពេធព្ទោះណា ។
ហៃស្ងួនពុំស៊ា
កុំគាលក្រោធក្រៃសេទ្ធ
អំពើអំពីមុនមក ។
ស្ដាប់ហើយពុំយក
រិងទ្រង់ព្រះក្រោធមហិមា
ថ្វីងផ្កាញសម្ដេចព្រះជិនុក ។
ប្រិចពីទ្រុតស្វុត
ស្វាមស្ទឹកដើមជង់រុក្ខា

ត្រួលត្រួយផ្លែផ្កា រង្គំរង្គោះពេញព្រៃ ៗ
អំម្រឹកបីគគិកខ្លាំងក្រៃ ផ្អូកផ្អើលកិតកៃ
ប្រពួនប្រពានលើគ្នា ៗ កក្រើកសមុទ្រដលសា
ពុះពោមហិមា រំជុំរំជួនរំស្ងួនស្ងប់ ៗ
គេក្សាមាវេហាស៍បីត្រឡប់ អប្បអន្ធការគ្រប់
ស្រពាប់ស្រទុំមេឃមី ៗ ថ្កើងអគ្គីថ្កើងពន្យថ្កើងកើត
គេន្ទ្រប្រឹនជាស់ដេរ ពឹងពួនប្របួនគ្រប់គ្នា ៗ
យកដៃចាប់ចុកកាមា លុះលាន់មាត់ថា
ស្លាប់ហើយហ្វើម្ចឹងនេះម្ដង ៗ សព្ទនោះឮមាត់បំពង
ផល់យក្សយុងយួង ព្រះចៅសឹងហុនកាសុក ៗ
ស្ដេចស្មានជនតោពំង៉ា លង់សិលសថ្វា
ពុំដឹងសុនសាមកដល់ ៗ វីសេរសក្ដិរុទ្ធពល
ពុំអាចត្រូវផល់ សម្ដេចព្រះវរបិតា ៗ
កើតក្លាយជាពជបុប្ផា ក្រីផងនានា
ក៏ថ្វាយព្រះបាទនរុប្បតី ៗ រីពជកុមារពីសី
ពួជពង្សជាតី រិងក្រោធកិពេធមហិមា ៗ
តើសកៅទាន់ទៀតថ្វែងថា សរសោតក្លាយជា
ក្លឹងក្លស់ទូវអក្ដិរំ ៗ ធត្រធាយាតាំងជត្រសុំ
បើកប៉ាំងបរយុំ រំកើយរំកាយសោះសា ៗ

រីឯខ្វល់ទ្រង់ទៀតច្រើនគ្រា   សរសឹងក្វាយផា
អាហារត្រកាលសោតសល់ ៗ   ថ្វាយព្រះបីតាទសពល
អ្នកទតហើយធ្វល់   ដោយទ្រង់ពុំគិតសង្កា ៗ
ទើបអ្នកទ្រង់ព្រះបន្ទា   ហេតុអ្វីប្អេះណា
ក៏យល់អស្ចារ្យពេកក្រៃ ៗ   ហើយទើបដាក់ធុរសប្ប័យ
វេលាទៅញ   ប្រយោជន៍ផ្តឹងដើមក្តី ៗ

បទកាក

ពង្សពុទ្ធកូល   យានយាសបរបូល   ក្បិនព្រះបីតា
ស្តេចទតទៅយល់   និមលពំណឹា   អរឯងប្រព
បីបាទពិនិត្យ ៗ   បរបោសបបក់   ព្រលឹងនៃអ្នក
ឧបអគ្គិរតរិត   ល្អងលោមត្រេកត្រេះ   សំណោះស្នេស្និត
ហៃមាសខ្វំមចិត្ត   សំឡាញ់បីតា ៗ   ស្ងួនឡើយឪពុក
សរស្រើនរងទុក្ខ   ព្រាត់ប្រាសពីបា   ទើបថ្ងៃនេះហើយ
គ្រាន់សៀយទុក្ខា   ជ្រិតបានយល់បា   បុត្របន្ទូលថ្វៃ ៗ
តែនៅបប់សល់   ជ្រិតពុំទាន់យល់   ម្តាយបានោះនៃ
ថប់មួយសោតណា   យកក្បាដៀសដៃ   ក្រែងទ្រង់ក្រោធក្រៃ
ពុំអត់ទោសា ៗ   រីពជឪរស   ស្តាប់ឧក្កាស្មោះ
ព្រះវរបិតា   ហេតុជ្រិតពុំស្គាល់   ពិកលក្តាត់ណា
ស្តេចពុំជឿផា   សម្តេចជីនក់ ៗ   ទើបទ្រង់បរបារ

នៃអ្នកៗថា អ្នកជាឪពុក យើងនៅពីក័ល
ពុំស្គាល់មាត់មុខ ថាតែឪពុក ឪពុកត្រង់ណា ៗ
ឪពុកនឹងកូន ពុំដែលសោះសូន្យ មិនស្គាល់មុខគ្នា
អ្នកយល់យើងក្មេង ពុំដឹងឡើយណា តាមតែនឹងថា
លលាក់លលើ ៗ ប្រសិនជ្រាបទៅ យក្ខយង់ហោមហៅ
គុណធ្ងន់ឥតស្មើ សំនឹងខ្ញាល់ណាស់ នឹងត្រាស់ឲ្យធ្វើ
ទោសតាមអំពើ មិនទេឡើយណា ៗ ស្តេចស្តាប់កុមារ
ទើបព្រះភូបាល ថ្នមថើបកក្រ្តា ហៃស្ងួនត្រកាល
ស្តាប់សាស្នេហា ឪពុកប្រាប់ប្រា ដោយដំណើរខ្ញី ៗ
កើតកាលអតីតា ព្រះឮយុគា អយ្យកោបុត្តី
ស្តេចស្ថិតទូរនា ពារាណសី ព្រះនាមចក្រី
សនុពជា ៗ រីព្រះអគ្គអគ្គ មហេសីវរលក្ខណ៍
ទ្រង់ព្រះនាម្មា នាងកេសណី ពីសីសោភា
មានរាជធិតា ប្រសើរស្រស់ស្រី ៗ នាមនាងនោះហាង
ឈ្មោះចម្ប៉ាថោង ល្អល្អះប្រិម់ប្រិ មែនមានបុណ្យ
ចំប៉ាសុវណ្ណី ជ្រុះចុះអំពី ព្រះឧស្ទជិតា ៗ
នាងនោះឯងនៃ មិនគឺជទៃ គឺព្រះមាតា
កូនស្ងួនឧត្តម បាកុំសង្កា មែនមិនមោសា
ភកូតឡើយហោង ៗ ស្តេចប្រាប់កាលគ្រា នាងនឹងកុម្ភា

ជាហេតុចំនង កាលនាងបរពាក ផ្អោះផ្អាកហោយផង
ឯគោត្តាត់ហោង នឹងនាងវិទ្យា ៗ ប្រាប់កាលកុម្ភី
ក្សិនក្សយ័ជីវី ហើយនាងយាត្រា ប្រាប់កាលនាគពជ
អំណាចសោកា ឲ្យទិសថ្វា ជួយព្រះជន្មា ៗ
ប្រាប់កាលដល់ស្រះ នោះនាងប្រទះ កុម្ភណ្ឌនោះភា
ចាប់បានក្សត្រី ពីសីសោកា ប៉ុនប៉ង់ប្រាថ្នា
យកធ្វើចំណី ៗ គេជះបុណ្យមាន សានពីបូកណា
បរមជាត្តី ក្សិនក្រុងអាសុរិន កុម្ភិទ្ធធិបតី
ស្តេចមកដល់ទ្វា ពុំឲ្យប្រហា ៗ ប្រាប់ពីយក្ខយង់
ពិសេសសឹងទ្រង់ ព្រះរាជករុណា យកជារាជបុត្រ
ពិសុទ្ធស្នេហា ឲ្យគង់លើប្រា សាទស្ពូតិមង្គល ៗ
ហើយព្រះកុម្ភី ប្រាប់ព្រះជំនី ជំនក់ទសពល
ប្រាប់ពីស្តេចស្តែង វាង្វេងដើរដល់ ស្រះស្រង់យង់យល់
កុម្ភណ្ឌយក្សា ៗ កាលយក្ខខឹងខំ ទ្រទ្រុស្នាដេញជំ
លុះឡើងលើប្រា សាទសោតពុំស្គាល់ កិតញ្ញូរអង្គា
នាងនាដមេត្តា រស់រួចជីវី ៗ ប្រាប់កាលព្រះបាទ
សឹងហុនននាដ ផ្សងទឹងក្សត្រី កាលពីព្រះអង្គ
ពុំលង់ស្តេចទ្វា បំរើនព្រះស្រី បុត្រពីរអង្គា ៗ
ប្រាប់កាលស្តេចបាន នាងវិលមកឋាន ហោមន្តភាព

ប្រាប់កាលព្រះចៅ ស្តេចទៅព្រឹក្សា តាមទាក់គុជ្ឈា
សសុទ្ធនោះនៃ ៗ ប្រាប់កាលនាងនាជ ប្រាប់ពីរកំណាច
ចិត្តចោរចង្រៃ កាលនាងសម្រាល កុមារស្ទើមថ្ងៃ
ធ្លាក់ឈើវិសេ ទុកតាងបុត្រា ៗ យកកូនទៅកប់
នៅនាក្រោមម្លប់ ព្រះដៃសាខា ប្រាប់កាលក្សត្រក្សាន្ត
វិលថ្កានសេមា ទ្រង់ព្រះក្រោធា បណ្តាញក្សត្រ ៗ
ប្រាប់ពីព្រះអង្គ តាមនាងលុះលុង ចូលជាឆ្នាំបី
ទើបថ្ងៃនេះបាន ដឹងជានសេចក្តី ពីមាសពីសី
បណ្តូលស្នេហា ៗ កូនឡើយឪពុក ថ្វោះត្លាយចោតផុក
ដោយតែពាក្យវ៉ កាប់កិនញុសញុង បរបង់ឃ្វាតឃ្វា
សំក្រុងគាសុក ខ្វាល់គ្រែគន្ទុក ៗ តាំងចេរតែបា
ប្រែណីបីតា ជួយដោះសាសង
ទោសតាំងនេះគួន់ ពោកពានកន្ទុង ប្រាជួយចូរផង
អង្វរយកក្សា ៗ កាលនោះព្រះពោ ជិសត្តសេរថ្វា
ស្ដាប់ព្រះបីតា ហើយយល់ជាក់ស្បាន់ សុវណ្ណបំប៉
ជឿជាបីតា ពិតពុំសង្ស ៗ អ្នកឪនអង្គា
ថ្វាយវរន្ទា លុះលើសិរថ្ងៃ ទ្រង់ព្រះកន្សែង
ហូរល្ហុងនេត្រនៃ គិហោបលុងក្រៃ កាណាតបីតា ៗ
ទ្រុងទ្រួតស្មើបែក រិះរិងសង្វេត ធុរេទុក្ខា

បាបស្ដេចឲ្យឃ្លាត ព្រះញាតិវង្សា គេហៅចកំព្រា
ដល់ជម្ងន់អាយ ៗ ហើយពុំទូលគួល ប្រណម្យក្រាបទូល
បីតាព្រនាយ កុំជាទុក្ខធំ ជាខ្ញុំគិតថ្វាយ
ទីនទូលដោះស្រាយ ទោសទាំងនេះណា ៗ កាលនោះព្រះបាទ
ដៃដេតនទាថ ស្ដាប់បុត្តពំនា បម្លោស្រកស្រាល
ស្រយាលសោកា កាលនោះសុរិយា រសៀលទាបទន់ ៗ
ព្រះពោធិសត្វ ស្ដេចទឹងវិលថ្វាត់ មន្ទីទព្វតន់
អញ្ជើញបីតា ថៃថ្វាលើសលន់ ស្ដេចមកដល់មុខ
ទល់ទីមាត់ទ្វារ ៗ ព្រះពន់ពុំទូស្យ ពន្ទុកប្បងប្បះ
លើសលែងលោកា ឲ្យព្រះវរបី គង់ព្ធមាត់ទ្វារ
ឲ្យអស់ក្នាក់ផា បំពេរក្រ ៗ ហើយយកទឹកអប់
ពិដោត្រឡប់ ស្រង់ព្រះភជា ក្រលេះបួងចាន់
សុគន្ធមាលា ថ្វាយព្រះបីតា លះយលាបព្រះអង្គ ៗ
មានទាំងអាហារ គ្រាកាលពិសា គ្រឿងគ្រប់សឹងផ្ទង់
ស្រេចហើយកុមារ ពិសាលវរវង្ស ពិតពុំផ្សព្វផ្សង
ឡើយស្ដេចលីល្ហា ៗ ថ្កានព្រះដំនី ប្រសើរស្រស់ស្រី
កែវសុវណ្ណា នាងនាថយុងយល់ បុត្តដល់ហើយណា
អរទបប្រាំ ថ្នាក់ថ្នមក្យាប្រិ ៗ ថៃថើបព្រះភក្ត្រ
ល្អងលោមថាអ្នក មាសមិត្តពីសី ថៃនេះយូរគ្ដាត់

លុះដល់រាត្រី　ប្រការកលអ្វី　មិនជួបសព្វគ្រា ៗ
ឯពន្យព្រុទ្ធស　ស្តាប់ព្រះមេត្រាស់　ដន្ទឹងបោះណា
ទឹងទូលដោយត្រង់　ខ្លាចព្រះទេយ្យា　ព្រះវរមាតា
ខ្វាល់ទឹងបក្រី ៗ　ទ្រង់គិតហើយថ្វាយ　បង្គកាយ
លុះលើសិរសី　ទើបទូលអំភ្វាន　វៃវាងសេចក្តី
ប្រាយប្រាប់ដំទី　ពិតពុំឲ្យគ្គង ៗ　សូមទានទំទៅ
លេងលុះព្រៃជ្រៅ　ឆ្ងាយក្រៃកន្ទង　វិលមកក្រដល់
ដូចកាលសព្វដង　ត្រឡប់ហើយហោង　ទើបផល់នេះណា ៗ
ឯព្រះជំនី　ស្តាប់សាសំដី　ស្មានស្មោះដូចថា
ពុំដឹងស្តេចដល់　មណ្ឌលទៀយណា　ចរបូលទិន្ទ្រា
សៀមស្ងាត់ប្រែគុំ ៗ　នាងនាថក្រញូក្រង　បុត្រថ្លៃវរវង្ស
ប្រានប្រុសឧត្តម　ក្រោមស្វេត្រឆត្រ　រួតរត់កុំរុំ
លុងតិចនាងផ្តុំ　លុនលក់ហើយណា ៗ　អគ្រាតស្រងាត់
មហាបុរសគេ　ពុំស្គាល់ទិន្ទ្រា　ក្បែកក្បួលអួលអាក់
សស្រាក់សោកា　រលឹកបីតា　លុះល្ហាប់ហាប្ញទ័យ ៗ
ក្បែនព្រះមាតា　តើនបាកទិន្ទ្រា　យល់ពជបុត្រថ្លៃ
សោយសោកនោះនាង　លោមក្វាងថាហៃ　កូនកែវប្រែពៃ
សំខ្សាញ់ពាំភា ៗ　ស្ងន្ទើយហោតុអ្វី　យល់អព្ភ័ក្តី
ទឹងអស់សព្វគ្រា　មាសថ្លៃឧត្តម　ប៉ាយុំតើប៉ា

ឆ្គងចិត្តត្រង់ណា　មិនបានជួបប័ន ៗ　ប្ដូមួយមេទុំ
សៅដៃព្រះស្នំ　មុខមន្ត្រីផង　ប្ដូព្រះញយុគោ
សេហោបៀះបៀន　ប្ដូមួយបាគ្គង　ចិត្តទឹងម្ដាយបា ៗ
ទ្រព្យអ្វីត្រកាល　កុំឈង់កពកា　ទាស់ចិត្តចិន្តា
កូនកៅតែមួយ　ជាទ្រួយទេយ្យា　ប្រាយប្រាប់ម្ដាយភា
សោះម្ដាយថប់ក្រៃ ៗ　ព្រះពោធិសត្ត　ប្រណម្យទូលភ្ញាត់
សាសង់សុមៃ　ខ្ញុំពុំមានអាក់　ថ្នាំងថ្នាក់ព្រះទ័យ
ទឹងអ្នកណានៃ　អគ្គីហ្នោះណា ៗ　អម្ចាស់ខ្ញុំមើយ
ខ្ញុំលាក់អ្វីឡើយ　ខ្ញុំថប់មហិមា　ទឹងព្រះជិនក់
ទល់ទុក្ខកំព្រា　ឥឡូវស្ដេចយា　ត្រាត្រេបមកដល់ ៗ
ស្ដេចមកពីនាយ　ទម្រាំដល់អាយ　បីឆ្នាំសោតសរប់
ព្រួយព្រះអគ្គឯង　វង្វេងវិលវល់　ផ្លូវឆ្ងាពុំយល់
ភនរុកព្រឹក្សា ៗ　ស្រាប់តែចូលដល់　នូវនាមណ្ឌល
ទីព្រះពន្លា　ទើបស្ដេចសាកសួរ　ដួរបួរមេបា
ហើយថាបិតា　បង្កើតខ្ញុំហោង ៗ　ខ្ញុំខឹងពេកក្រៃ
ផ្កាផ្លែងសរផៃ　ប្រឹនត្រាប្រឹនផង　ពុំបានត្រូវត្រង់
ព្រះអគ្គបៀះបៀង　ខ្ញុំដាក់ធ្នូគង　ចូលទៅម្នីម្នា ៗ
ព្រះអគ្គីរៀបពប់　ដំណើរប្រាយប្រាប់　ពីមុនមកណា
កាលព្រះអយកោ　សេហោថ្ងៃថ្ងា　ដឹកបលុះត្រា

ឥឡូវនេះហោង ថាទ្រង់នៅនា ហេមន្តភាព
ជាទុក្ខមួរម៉ង តែងតែសោកសៅ ក្តាត់ក្តៅកន្ទួង
នឹកមាតាផង នឹងបុត្រាថ្លៃ ។ នឹងទៅឃូរលង់
សំអ្នកនឹងទ្រង់ កន្ទ្រែងលុះក្រែ ជាវេភកម្ម
បងចាំពៀក័យ ជិតដោយអគ្គអែ មិនមានឃ្លាតឃ្លា ៗ
ទាំងនេះហេតុតែ បាបពីបុព្វ និរាសនាយណា
ឲ្យយើងតោកយ៉ាក លំបាកមហិមា នេះហៅទុក្ខា
អនត្តាអទិព្វ ៗ គួរគិតវេក ទោះទេពទេវ
សួគិសោឡស្រាំង ពុំដែលជៀសចាក ផ្ទោះផ្ទាកកំបាំង
ជ្សិតបាបមានតាំង និតនូវក្នុងកាយ ៗ ទោះទោសប៉ុន្មាន
សូមអ្នកកំសាន ព្រះទ័យសប្បាយ ភាសូវខ្ញុំជា
បុត្រាឆោមឆាយ កំព្រានូវអាយ ឥតញាតិវង្ស ៗ
កាឈ្មោះនាងនាថ ស្តាប់ធុរសរត ទូលដូរឈ្មោះណា
ត្រឹព្រះហឫទ័យ អរក្រៃមហិមា ស្រានស្រាកទុក្ខា
ស្រយាលល្ហែល្ហើយ ៗ ទើបនាងត្រាស់ថា ហៃកូនពំរ៉ា
សម្ងាញ់ម្តាយអើយ ពីដួចម្តាយឃ្លាត ព្រះបាទត្រានត្រើយ
ទុក្ខម្តាយពុំស្បើយ សព្វទិនទិវា ៗ ថ្ងៃនេះទើបបាន
ដឹងដោយពាតមាន ពីកូនកំព្រា ម្តាយពុំតបស្នង
នូវបងចិត្តជា . ទោសទេកុំបា បារម្ភឡើយហោង ៗ

សព្វថ្ងៃម្ដាយគិត អួលអន់អាណិត ព្រះបាទព្រះបង
ទាស់តែជាស្រី ក្រក្រីកទូង ស្រដីក្រែងខ្គង
នឹងព្រះបីតា ៗ បើមាសបណ្ដូល មេត្តាអាសូរ
ព្រះជិនុកបា ចូលទូលអាសុរិន កូម៉ិនថ្ងៃថ្ងា
ស្ដេចព្រមមេត្តា ម្ដាយនឹងថាអ្វី ៗ សព្វថ្ងៃយើងនៅ
នេះនឹងព្រះចៅ បក្រវត្ដធិបតី នឹងគិតតាក់តែង
អង្គឯងជាស្រី ខុសច្បាប់អំពី បុពណានោះណា ៗ
ឯពង្សត្រុទ្ធរត ស្ដែងស្ដាប់សាស័ព្ទ ព្រះវរមាតា
អ្នកថ្វាយបង្គំ ប្រណម្យទូលថា ឈ្មោះខ្ញុំឆានា
ទូលក្រុងអាសុរី ៗ ហើយព្រះអង្គលា ព្រះវរមាតា
ស្ដែងស្ដេចទៅខ្ចី ដល់ព្រះព្យុកោ សេថោធិបតី
ទូនអង្គសិរសី ក្រាបបាទយក្សា ៗ យក្ខយល់ជនគោ
រុសពយត្រេកអរ សោមនស្សប្រែប ឱបអង្គឱរស
ស្ទាក់ស្ទោះស្នេហា លួងលោមបរប៉ារ ថើបថៃផ្ដកផ្ដិត ៗ
ថ្នាក់ថ្នមត្រកង មិនឲ្យមានហ្មង កកៀករួតរិត
មិនឲ្យអាក់អន់ ស្រពន់ក្នុងចិត្ត ស្រឡាញ់ស្នេស្និត
រួមឯកជីវិ ៗ កាល្នោះព្រះអង្គ អម្បូរពូជពង្ស
ពទ្ធកជិនស្រី អ្នកនឹងបានត្រាស់ ច្បងច្បះជាអី
សួរសត្វកពាត្រែ ប្រាកដក្ដាត់ហោង ៗ អ្នកឱនអក្ដី

វាទវាទី ក្រោយក្មួយន៍យួន ទើបទូលអំពី
ព្រះបីតាហាន បុត្រនេះម្តង សូមទ្រង់ករុណា ៗ
ផ្សិតព្រះជិនុក ក្តាំធ្ងន់ធ្វើទុក្ខ ឱ្យព្រួយចិន្តា
ឲ្យភាប់ព្រះយស ផ្កាកផ្ទះឲ្យភា ស្រវពុំសត្តិយា
សាស័ប្ដវាទី ៗ ទោសនោះយល់គ្គង ឥឡូវនេះម្ដង
សូមស្ដេចប្រណី សម្លាប់ទល់ស្លាប់ ថ្វាយជនជីវី
ពុំបេរបក្រី ទ្រង់ព្រះមេត្តា ៗ ការល្មោះអយុកោ
ស្ដាប់ព្រះជនតោ សូមលាទោសរ្ង ព្រះឱស្ឋប្រែប
ញញឹមឆ្លើយថា សូន្ធើយម្ដេចបា បានស្ដាប់ជិនុក ៗ
ម្ដាយបាប្រាប់ថា អស់អាចិវាចា កិច្ចកម្មញឹកញុក
ប្ដូមួយយោធា សេនាមាត្យមុខ មន្ត្រីពីស្រុក
នាយនោះមកដល់ ៗ ឯពុទ្ធំកូល ប្រណម្យក្រាបទូល
អាសុរិនចោមពល សូមពានខ្ញុំជឹន ដំណឹងកិច្ចកល
ខ្ញុំបានយន់យល់ ព្រះវរបីតា ៗ កាលខ្ញុំចេញទៅ
ប្រពាតឋានក្រៅ បានជួបជួនគ្នា សំណោះស្រាក់ស្រួល
ទទួលបរវា ប្រាប់ពីអតីតា ដោយដំណើរនោះ ៗ
ខ្ញុំស្រាប់តែភ្ញាក់ ដឹងដោយពាក្យអ្នក ប្រាយប្រាប់ចំពោះ
ពាក្យពេចន៍កិច្ចកាម សាច់ឈាមប្លេះប្លោះ ភក្តិសូន្យសោះ
ពុំស្គាល់ឡើយណា ៗ ក្បិនក្បត្រៃយក្សយន់ ស្ដាប់ពោធិវង្ស

លេខក្បួន :
លេខបញ្ជី :

ទូលទើបត្រាស់ថា ចូលបុរាអង្វរ ព្រះវរមាតា
នាងព្រមហើយណា តាមចិត្តនាងហោង ៗ ទើបពុំទូល
ប្យះប្យងក្រាបទូល ទូលតបទៀតស្ងួន រ៉ព្រះមាតា
ណ៎ នាខ្ញុំហោង ក្រាបទូលរាប់រង កុំព្រួយទេយ៉ា ៗ
ស្ដេចស្ដាប់ដនតា ទើបព្រះអយុកោ បន្ទូលត្រាស់ថា
បើឈ្មោះជិនុក ឪពុកនៃបា តើនៅឯណា
ឲ្យហៅមកហោង ៗ ក្បិនព្រះភូមី ស្ដេចត្រាស់ប្រើគី
លៀន ៤ បវត្ដន អញ្ជើញក្សត្រា បីតាប្យះប្យង
ដល់ដូចបំណង ថ្វាត់ថ្វាយវន្ទា ៗ ទូលថាសូមទាន
រាជបុត្តកល្យាណ ប្រើខ្ញុំករុណា អញ្ជើញព្រះបាទ
ននាថថ្ងៃថ្វា ឲ្យស្ដេចយាត្រា បង្គំយក្សយុង ៗ
ស្ដេចស្ដាប់ទទួល ក្សត្រថ្លៃត្រកូល មីមាពុំលង់
ប្រដាប់គាត្នា ក្សត្រាវរវង្ស លីលាដល់ចុង
ភេទវតវច្ចទា ៗ ស្ដេចគង់ស្ដេចថ្វាយ បង្គិកកាយ
ក្រញូក្រាបសិរសា ព្រញ្ញប្រាទពុំឈប ដោយខ្លាចបេស្ដា
កាលនោះយកក្រ ស្ដេចទតទៅយល់ ៗ បន្ទូលចំពោះ
តម្រង់ទៅស្មោះ ដៃដេតទសពល ថាហៃព្រះស្ដេង
ពុំធ្វេងកាកល ឥឡូវមកដល់ បង្គំយើងថ្វី ៗ
យើងដែលឯណា មានកូនប្រុសា ដូចទៅឬអ្វី

អំពើពុំគោត ធុកធោតអស់ក្ដី យកតែពាក្យស្រី
ប្រាំពីរនោះណា ៗ ពុំហាំសំដី ចោមចៅចក្រី
លោកដែលមោសា វៀចវេឃ្វាតឃ្វៀង ពុំទៀងសត្តិយា
បំពោតយើងជា ឥតុកពុំក្រែង ៗ ទោះយើងថ្កែធ្លា
ពុំស្មើពង្សា គួរគិតគួរឈ្លង វិសេសដោយច្បាប់
ជម្រាប់ពីព្រេង ឲ្យយល់ជាក់ស្ដែង ស្ដាប់ដោយភិធា ៗ
នេះមួងបំបេរ ឲ្យនាងចេញចេរ ឯកអង្គគាថា
ដងព្រៃទូរគំ ប្រឹងសោះសា ល្អុកបើដេយ្យា
មមែនហើយតើ ៗ ចោះនឹងយាត្រា គាមរកអ្នកណា
ដោយចិត្តអំពើ សំនឹងឥតការ អាសាឥតបើ
វិសេសកលធ្វើ មេចយល់កត្ដា ៗ ប្រាប់ហើយមួយមាត់
ឲ្យជឹងសាសព្វ ទោះគាបទោះជា មេចឡើយក្រែវក្រោធ
កំពេធសោះសោ ពុំពីចារណា ឲ្យយល់ខុសគាប់ ៗ
គិតហើយគួរខ្លាស មុខមន្ត្រីព្រស្ដ្រ អស់អញសូវស្លាប់
បើចិត្តជលមួង ក្រោកឡើងកុំក្រោប ប្រែងប្រានប្រដាប់
សង្គ្រាមទឹងគ្នា ៗ តែគួរតគួរ បើយើងមិនសូរ
ថោកថយវិទ្ធា ស្ដាប់កំពេញប្រុស នឹងរស់ប៉ុជា
ជំនៀលនិន្ទា មនុស្សលោកទាំងឡាយ ៗ កាលនោះព្រះបាទ
ដៃដេតនទាថ ស្ដាប់យក្ខពន្រាយ ស្ដេចរង្គិតខ្ចាប

គ្រួញក្រាបម៉បម៉ាយ ពុំអាចបែងចាយ ទូលតបឡើយណា ។
កាលនោះព្រះអង្គ ត្រកូលពូជពង្ស ពន្ទកសាស្ដា
អ្នកលើកទសករ អង្វរវន្ទា ទូលទៅសាសុក
ពាក្យពិតពុំផ្គង់ ។ បពិតព្រះអង្គ ពិសេសសូមទ្រង់
ករុណានេះម្ដង ទោសទាំងនេះធ្ងន់ ពេកពន់កន្ទង
សូមទានកុំបង ព្រះទ័យក្រោធា ។ អាសូរឯខ្ញុំ
ប្រសិនបើចំ បែងបង់បីតា អន្ទង់អន្ទោច
ត្រមោចកំព្រា សំសោយសោកា លុះលង់ជីវី
មួយត្រង់តតាំង ប្រគួតប្រណាំង ជន្ទើមរិទ្ធី
ហ៊ានម្ដេចគេជះ តបៈបារមី គុណលើសិរសី ជាខ្ញុំបាទ ។
ក្បៀនក្បែរយក្សយន់ ស្ដេចស្ដាប់ព្រះពង្ស ពន្ទកសាស្ដា
ក្បែរថ្ងៃពន្រោយ រសាយក្រោធា អាសូរកុមារ
នូវនាងនាថនៃ ។ មានព្រះបន្ទូល មធុរៈសម្រួល
ត្រាស់ប្រើសៅដៃ ចូលហៅម៉ឺនមា យាត្រាវៃ ៗ
អញ្ជើញក្សត្រ កែវសុវណ្ណា ។ កាលនោះទាសី
បង្គិបក្រិ រួសរាន់ម៉ឺនមា រួតរត់ទៅដល់
យង់យល់ធិតា ប្រណម្យទូលថា ព្រះជិនុកកូធរ ។
ឲ្យខ្ញុំនេះណា អញ្ជើញជាយា យាសយានបេរបរ
ទៅកាន់បីតា ថ្ងៃថ្វាបវរ ផ្សិតព្រះកូធរ

ព្រះពមភជា ៗ ស្តេចតាមមកដល់ ពេនវគមណ្ឌល
បត្តិបីតា អញ្ជើញស្តេចឆាប់ ប្រញាប់ម៉្មា
ព្រះវរបីតា ស្តេចទន្ទឹងក្តាត់ ៗ នាងស្តាប់សំដី
នៃមេតាសី ទូលទើបស្រីរត ប្រដាប់អាត្មា
លេលាទៀនថ្វាត់ ថ្វាយបង្គំក្សត្រ យក្ខយន់បីតា
នាងយល់ព្រះមាស អៀនទិនឯងខ្មាស់ សញ្ចុបក្រ្ដា
ពុំហ៊ានរត្ដោះត្រង់ ខ្ញាចក្រុងយក្ស លបឈ្ងៀងនេត្រា
លួចមើលម្តង ៗ ឯអគ្គព្រះបាទ ទតយល់នាងនាថ
ដល់ជួបបំណង ក្រឡេកមៀងមើល ផ្អកផ្អើលស្នេស្នង
ត្រីព្រួចគួបបង មេត្រីស្នេហា ៗ គិតថាទុមាស
ម្តេចមកប្រែប្រាស់ បង់បងឃ្លាតឃ្លា អម្ងន់លន់សល់
ទើបយល់តក្រា កណ្តាលក្រឡា ពេនវគសួស្តី ៗ
ទាស់តែខ្ញាចសក្តិ ក្សត្រកក្ខនវលក្ខ ថោមថៅអាសុរី
អគ្គីស្នុះទៅ • ជុមពៅពិសី វិតក្រួតអគ្គស្រី
ជួបជិតទុក៏ ៗ សួនទើយបងស្នេង បោះបង់លះលែង
បុរជ្ជា ពុំគិតជន្មជាតិ សង្វាតយាត្រា
យូរលង់ក្តាត់ណា បីឆ្នាំហើយហោង ៗ ទើបថ្ងៃនេះយល់
មុខមាសទិមល ហេតុតែក័ពបង ម៉េះរៀមទឹងផ្ញើ
ខ្ទនលើបុនហោង ទោះទោសបងធ្ងង តាមមេករុណា ៗ

កាលនោះពុំលង់ ក្បិនក្បែរយក្ខយង់ យល់ភដផិតា
ស្ដេចបើកព្រះស្នូរ បន្ទូលត្រាស់ថា កូនកែវពុំងា
សម្លាញ់ឪពុក ៗ ឥឡូវប្ដីនាង យាត្រាយាសយាន
មុះមកពីស្រុក ហោះបង់មន្ទីរ ជំនីជំនក់
សង្រែងវង់ទុក្ខ តាមពៅពុំងា ៗ ទេះម្ដង់បានយល់
លុះលើមណ្ឌល ពេនវត្ថុនេះណា នាងនឹងគេស្រមក្សត្ត
មុះមានមផុគា ប្ដូរម្ដេចពុំងា សូនឪពុកកើយ ៗ
ឪពុកបង់ស្លាប់ ប្ដូរមេមាសប្រាប់ កុំបែរលង់ឡើយ
ទោះពុំមូលចិត្ត ស្នេសិទ្ធិតូនើយ ថាឲ្យអស់ហើយ
តាមចិត្តកូនណា ៗ នាងស្ដាប់ព្រះវិរ បិតាកូនរ
នាងឧនសិរសា ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ ប្រណម្យទូលថា
សូមទានករុណា ប្រោសប្រាណមេត្រី ៗ សព្វថ្ងៃផាខ្ញុំ
ព្រះបាទបរម ននាងជំបតី ទោះអាក្រក់ល្អ
ទោះក្រភ័យក្ដី ពុំបែរចក្រែ ទ្រង់ព្រះករុណា ៗ
ទោះក្បែរវិលក្ខណ៍ ទឹងដាំទឹងដាក់ ខុសគាប់គាបផា
ខ្ញុំម្ដេចក៏ទឹង ទទឹងកាផា ពុំក្រែងអគផា
ជំនុកនោះនៃ ៗ យល់ខ្ញុំថ្វោះខ្វាយ ចបេសពុំដោយ
ក្រមក្រិត្យក្សត្រថ្ងៃ កើតកើត្តិទិន្នា អង្គភាស្រូវក្រៃ
ក្រលែងវិសេស បុរាណនាយណា ៗ មែនពិតស្វាមី

ក្រោកក្រិត្យចក្រ ធ្គន់ព្រះបិត្តា កាចកេ្ត៍គួរខ្លាស
អស់ពស្ត្រប្រជា ពុំបេរក្សត្រា ឈ្មន់សព្វសេចក្តី ។
ក្សិនក្សត្រយក្សា ស្តាប់សុវណ្ណា ទើបក្រុងអាសុរី
ព្រះឪស្តសាសន៍ ឆ្លើយធ្លន់បុត្រ ហៃមាសពីសី
ស្មើថ្មើមបីតា ។ កូន្មើយពិពេះ រីទោសទាំងនោះ
មែនហោងដូចថា ឥឡូវពុំអាច ទឹងខ្លាចបេស្តា
ចូលមកវន្ទា សូមលាទោសផង ។ អាសូរកុមារ
ជនតោត្រកាល ត្រកូលច្បះច្បង អាឡៃបីតា
មហិមាកន្ទង ចំណោទៅរង់ ទុក្ខខ្ញួញខ្លោចផ្សា ។
បើទឹងបម្រាត់ ផ្តួចសង្សាសត្វ អាចឲ្យឃ្លាតឃ្លា
បង់បាត់ឯអង្គ នោះទឹងវេទនា ទុក្ខសោកមិនត្រា
ទឹងស្បើយល្ហើយល្ហែ ។ ឥឡូវទឹងធ្យំ ផ្សាមាសឧត្តម
មូលមិត្តស្និតស្នែ នាងទឹងស្រោកស្រួស ទទួលបុ្គេ
គិតម្តេចមាសមេ ប្រាយប្រាប់មកហោង ។ នាងសុវណ្ណា
ថ្វាត់ថ្វាយវន្ទា ប្រណម្យទូលស្នង តាមព្រះករុណា
មេត្តានេះម្តង ពុំហ៊ានរំលង ពីព្រះអាជ្ញា ។
ស្តេចស្តាប់សំដី នាងសុវណ្ណី បុត្រស្ងួនសង្សា
ក្សិនក្សត្រយក្ខយុង បើកបន្ទូលថា ហៃដៃដេតបា
ស្តាប់អញនេះម្តង ។ ទោះទោសខុសខាន ឥឡូវយើងមាន

ភាសូរហើយហោង ដែហាក់យើងនៅ ឆោតខ្លៅកន្ទង
មនុស្សទេវតាផង លោកនឹងនិន្ទា ៗ បើទៅចង់ស្និត
ស្នេហាមូលមិត ដូចមុននោះណា
ទៅឡើងប្រាសាទ ស្អាងស្អាតសោភា បានហើយនឹងថា
អ្វីឡើយនេះម្តង ៗ ដៃដេតកពជា ស្តាប់ព្រះបីតា
បន្ទូលឆ្មោះហោង ស្តេចរឹងក្រញូក្រាប ស្រពាប់ពបវង
ពុំហ៊ានទូលស្នង សៀមស្ងាត់ពជា ៗ ឯអង្គក្សត្រី
ប្រសើរស្រស់ស្រី នាងសុវណ្ណា នាងថ្វាយបង្គំ
ម្រណាម្យលុតលា ព្រះវរបីតា វិលទៅវិញផ្គង ៗ
កាលនោះយក្ខយង់ ស្តេចត្រាស់ឲ្យសង់ ព្រះពន្លាហោង
ថ្វាយព្រះសុណិស្សា ថ្លៃថ្លាឥតហ្មង ពុំឲ្យគង់ផង
សម្តេចបុត្រី ៗ ដៃដេតកពជា គង់ព្រះពន្លា
នូវគស់សេណី នាងសុវណ្ណា សោភាប្រិមប្រិ
រៀបកសពិសី ពិសេសពិសា ៗ ស្រីស្រស់ឆោមឆាយ
ឲ្យនាំមកថ្វាយ ព្រះរៀមពជា
ពុំមានឲ្យខ្វះ កន្ទុះឡើយណា សព្វទិនទេព
ពុំដាច់ឡើយហោង ៗ នាងមានប្រណី អង្គព្រះស្វាមី
ព្រះបាទព្រះបង ទាស់តែខ្វាចស័ក្តិ ក្សត្រយក្ខយង់ឃ្នង
នាងសោកទាំងវង់ ទុក្ខទៅពជា ៗ ទព្រះពន្ទុក

ស្តេចសង្វាតមក់ តាមខ្ញុំប្អូនភ្ងា លំបាកព្រះអង្គ
យូរលង់ក្តាត់ណា ស្មើក្បែរផន្ទា វង្វេងទូរទី ៗ
ឥឡូវនេះបាន ដល់ហើយមកបាន ទុក្ខទៀតច្រើនក្តី
ខ្ញុំគិតផ្ដេផ្ដា ខ្ញុំមហាប្រណី ព្រះបាទចក្រី
អម្ចាស់សិរសា ៗ តេងតាងគំនិត ក្រៃក្រនឹងគិត
ឥតបើនឹងថា រីឯពុងពោះ ល្អោបល្អុះខ្ចាបផ្កា
ហាក់ហៀបមរនា ជន្មជាតិជក ៗ ព្រះមាសឧត្តម
ស្ងះស្ងួនតាមខ្ញុំ ខ្ញុំអរមហិមា ហេតុមានព្រះទ័យ
អាឡៃខ្ញុំជា ខ្ញុំព្រះបាទា ទើបស្តេចមកហោង ៗ
ព្រះម្ចាស់ប្អូនអើយ ប្អូនគិតទៅហើយ ថៃថប់កន្ទួង
ករទ្ងង់ខ្ចាបផ្កា ទុកទឹងរង ហេតុកម្មព្រះបង
ទឹងខ្ញុំនេះណា ៗ ប្អូនទឹងអង្វរ សម្តេចក្បួរ
ជាព្រះបិតា ពុំគួរពេកពន់ ផ្ចិតផ្ចង់ចិន្តា
ឥតមាននរណា ទឹងជួយគិតផង ៗ ពីដូចប្អូនប្រាស់
ព្រាត់ព្រលឹងមាស ឆ្នាំបីហើយហោង ចិត្តប្អូនគ្មានល្ហែ
នំនេប៉ុនល្អង ទទួងព្រះបង ផ្សិតបាត់លង់លង់ ៗ
ឯអង្គព្រះបាទ ដៃដេតននាដ ស្តេចតែងនៅគង់
កងពន្ទាដៃ ក្សត្រថ្ងៃគិតគន់ នាងនាថប្អូនគន់
ពុំក្ងួបឡើយណា ៗ ហើយស្តេចតែងទៅ គាល់ព្រះពាមពៅ

អាសុរិនពជា　ប្រក្រតីពុំដាច់　សត្វចិនទេក់
លមកព្រះពន្ធា　អួលអន់ព្រះទ័យ ។　ទ្រង់ព្រះកន្សែង
លាបថ្ងឹនថ្ងៃ　ក្បឹកក្បួលពេកក្រៃ　ពិតពុំមានស្បើយ
ល្ហែល្ហើយព្រះទ័យ　មមាមមៃ　ឈឺធៀបខ្លោចផ្សា ។

បទព្រហ្មគីត

ឱអួនស្ងួនត្រកាល　សាច់សង្ហារពីមុនព
មាសបងនេះនៅជា　ទុក្ខទូទៅពន់ប្រមាណ ។
ក្តៅក្តាត់អស់ឥន្ទ្រីយ៍　ដូចអគ្គីឆួលឆេះប្រាណ
ធ្វើម្តេចឡើយបងបាន　មាសមូលមកនឹងរៀមព ។
ប្រសិនយូរពុំបាន　មាសកល្យាណដូចប្រាថ្នា
សំបងក្ស័យជន្មា　ពិតពុំរស់រួចនេះម្តង ។
ទោះបីបងក្ស័យមែន　បងមិនឃ្លាតខ្លួនឡើយហោង
លែងតែបានស្នែស្នង　រួមមណ្ឌលមូលនឹងគ្នា ។
កាលនោះពោធិសត្វ　បុរសេតកជបុត្រា
អ្នកយល់ព្រះបិតា　ទល់ទុក្ខធ្ងន់ពន់ប្រមាណ ។
អ្នកទូលលួងលោបថា　សូមករុណាទ្រង់ព្រះក្សាន
ល្ហែល្ហើយស្រាលស្រាកស្រាន　បន្ទោរបង់លែងសោកា ។
កុំបីក្សត្រឧត្តម　ថប់បារម្ភកង់ទេយ្យា
ជាខ្ញុំនឹងធានា　ទូលអង្វរក្សត្រយក្ខុយង់ ។

លែងអ៊ីទឹងប្រោសប្រាន　　ក្សត្រប្រពានតាំងពីរពង្ស
ឲ្យមូលមួយគួរគង់　　ដូចដែលដើមមុននោះណា ៗ
ឯអគ្គព្រះភូបាល　　យល់កុមារថ្ងៃសោភា
ព្រួបព្រីព្រះទេយ្យា　　ត្រាស់សំណោះទឹងពោធី ៗ
កូន្មើយចូលបាទៅ　　ទូលព្រះចៅក្រុងអាសុរី
សូមស្ដេចមានប្រណី　　ឲ្យឪពុកស្រាលទុក្ខា ៗ
ព្រះពោធិឥសូរ　　ស្ដាប់បន្ទូលព្រះបីតា
អ្នកថ្វាយបង្គំលា　　ចរទៅឋានព្រះឮយុកោ ៗ
អ្នកក្រាមក្រោមព្រះបាទ　　អភិវាទវរវន្ទោ
ឱនអស់អង្គសិរោ　　ថ្វាយបង្គំប្រណាម្យនៅ ៗ
ឯអង្គព្រះអយុកោ　　យល់ជនតោថ្ងៃឥតសៅ
ស្ដេចថ្នមដាក់លើភ្លៅ　　ប្រោសអង្អែលព្រះអង្គា ៗ
ទើបព្រះពង្សពុទ្ធស្ស　　អ្នកទឹងត្រាស់ឮអានា
គតកាលគឹសម្មា　　សម្ពុទ្ធោជាជិនស្រី ៗ
អ្នកលើកតាំងទសករ　　ទូលអង្វរក្រុងអាសុរី
សូមទានទ្រង់ប្រណី　　ព្រះជិនុកនូវមាតា ៗ
ប្រសិនយូរលង់សល់　　សំទឹងដល់កែវ
ឥឡូវនេះស្ដេចជា　　ទុក្ខសង្រែងសង្រែនៅ ៗ
ហេតុនេះសូមប្រោសប្រាន　　ចង់ឲ្យបានបីតាចៅ

មិតមូលមួយលំនៅ   ទើបនឹងគង់ព្រះជន្មា ។

បទភាគ

ក្សិណក្សត្រយក្ខយន្ត៍   ស្តេចស្តាប់ព្រះពន្ស   ពន្ធកសាស្តា
ព្រមព្រះទ័យក្សាន   មែនមានមេធាវី   អាសូរករុណា
ពេកពន់កន្ទួន ។   ចូមថើបព្រះកេត្រ   បន្ទូលថានាក់
មាសមិត្តស្នេហ៍ស្ងួន   សព្វថ្ងៃចិត្តគា   ស្នេហាសូនគ្រង
ពុំចង់ឲ្យឃ្លង   អន់អាក់ចិន្តា ។   តែថាបើជ្ស
ផុំគ្នាមពិតពុំ   រើសពិចារណា   ដោះទីងថ្ងោះឆ្ងាយ
ក្រោយ ៗ ទៀតណា   នូវកើតទិន្នា   បំណោរបេរឆ្ងាយ ។
មួយសោតបើថា   អាសូរបីតា   បូរបាអតិព្រាយ
ឲ្យហៅអយុកោ   នៅនគរនាយ   មកនឹងនិយាយ
ឲ្យអស់សេចក្តី ។   ទើបពោធិសត្វ   បើកបន្ទូលថាត់
ត្រាស់ប្រើមន្ត្រី   អញ្ជើញបីតា   ថ្ងៃថ្វាធិបតី
ឲ្យស្តេចមកខ្ញី   កុំលង់ឡើយណា ។   កាលនោះអាមាត្យ
ក្រាបលាខ្ញុំញ៉ូខាត   ដល់ហើយវន្ទា   ទូលថាពជបុត្រ
ពិសុទ្ធថ្ងៃថា   ប្រើខ្ញុំករុណា   អញ្ជើញព្រះអង្គ ។
ទៅថ្កានយកក្សា   ឥឡូវនេះណា   ឆាប់ ៗ កុំលង់
ស្តេចទទួនីងនៅ   មើលឆ្ងាវព្រះអង្គ   មានបើនឹងទ្រង់
ព្រះរាជចិន្តា ។   ដៃដេតបក្រៃ   ស្តេចស្តាប់មន្ត្រី

ទូលទើបម្មីមា ប្រដាប់ព្រះអង្គ ពុំលង់ឡើយណា
បរត្រេបដល់នា រេងរតសួស្តី ៗ ដល់ស្រេចស្ដេចថ្វាយ
បង្គំបម៉ាយ ក្បិនក្សត្រអាសុរី ស្ដេចបើកព្រះសូរ
បន្ទូលមកខ្ញី នូវពាក្យមេត្រី ត្រង់រាជបុត្រា ៗ
ថាហៃដេត ឥឡូវនេះហេតុ យើងមានមេត្តា
អាសូរអាណិត អាបត់ឥតខ្មាសណា យើងគិតយើងប្រា
ណាំណាស់ណាចៅ ៗ ចៅរើយប្រាសាទ ប្រសើរស្អាងស្អាត
សឹងមាសស្អិនស្អៅ ថាបើចៅពាន ឡើងបានដល់ទៅ
លុះលើលំនៅ ដូចពាក្យបិតា ៗ យើងនឹងផ្សំផ្សំ
រៀបការតាមក្រំ ដូចចិត្តប្រាថ្នា ឲ្យទៅទូលប្រាប់
សាស័ប្បវិតា ឲ្យក្សត្រទ្វេហា ស្ដេចត្រេចមកហោង ៗ
ដៃដេតក្កបាល ស្ដាប់ព្រះឱង្កា ស្ដេចទូលវិញស្នង
បើព្រះករុណា មេត្តានេះម្ដង
ខ្ញុំសូមពានហោង កុំព្រួយទ័យព្យា ៗ ក្សត្រយក្ខធិបតី
ស្ដេចឲ្យមន្ត្រី ប្រាមប្រាប់យោធា ឲ្យរៀបប្រាសាទ
សំអាតហើយណា នឹងឲ្យបុត្រា ស្ដេចពានឡើងហោង ៗ
លុះបានពេលា ស្ដេចយក្ខការនា តែស្ដេចប្រេង្គង
មន្ត្រីសេនា យោធាពលផង ហែហមអឹងកង
ត្រសង់គ្រប់គ្នា ៗ កាន់គ្រឿងសហស្ស ច្រូងច្រាងដេរដាស

ជាជួយត្រា ឯពោធិសត្វ បុរសសោភា
នូវព្រះបិតា ស្តេចហៅផ្អូន ៗ លុះដល់ប្រាសាទ
ប្រសើរស្អាងស្អាត ដូចព្រះបំណង ក្សត្រយក្ខទ្រទង់
ស្តេចគង់នោះហោង ព្រះបន្ទូលស្នង រាជបុត្រប្រសារ ៗ
ហៃហាកូនកល្យាណ ចូរបាឡើងស្ថាន ប្រាសាទនេះណា
ឲ្យឪពុកយល់ រិទ្ធីពល្វា សោះទឹងសង្ការ
សន្និះសង្ស្យ ៗ ក្បៀនព្រះដៃដេត ថ្វាយបង្គំហេតុ
សេចក្តីអាឡៃ ពុំមានថយថុប កក់កុចព្រះទ័យ
ដល់តិចឡើយនៃ ទទួលអាជ្ញា ៗ ស្តេចចេញប្រាសាទ
ខ្ពស់ពន់សល់ខ្នាត ដាបដល់វិហារ ប្រាំមួយយោជន៍យល់
ឆ្ងាយសល់សោះសា សរសេរនោះណា មួយមែនគួរខ្លាច ៗ
មុនីរតរលោង សឹងប្រែងព្រមផង ឥតអ្នកណាអាច
យល់ហើយស្ញប់ស្ញែង ក្រញែងរូបខ្លាច ក្សត្រាធិរាជ
ពុំភ្ញ័ករញ្ញក ៗ ពុំឃ្លានព្រះជន្ម ឃ្លានតែប្អូនតន់
សង្សារស្នេហា ក្សត្រថ្ងៃកល្យាណ ប្រណិធានសច្ចា
ទេពធីតាម្នា សោឡសនាយនៃ ៗ តេជះសំណាង
សំណូមខ្ញុំសាង នូវនាងនារី កាលអភិសេក
កាលេជាត្តី សូមទេពសួគ៌ថ្ងៃ មែនមានករុណា ៗ
ជួយខ្ញុំឲ្យបាន ឡើងលុះលើស្ថាន ប្រាសាទសោភា

ក្រេបកក្ដួបរិបូណ៌ មូលមួយស្នេហា ទូវនាងប្អូនក្យ
ដូចចិត្តបំណង ៗ ស្ដេចផ្សងតែម្ទោះ អែង៏កាណ្នោះ
អស់ទេព្ដាផង រំជួលក្ដាត់ក្ដៅ ទួរទៅជាមួ្ដង
មីមកអឹងកង ថ្វាយជ័យបេស្ដា ៗ យកដណ្ដើររត់
ផ្គូផ្គងបំបាត់ មិនឲ្យអ្នកណា យល់ដល់មួយឡើយ
ហើយឲ្យក្សត្រា យល់តែឯក្កា ព្រះអង្គឯងហោង ៗ
ស្ដេចយល់ដណ្ដើរ មណីរតន៍ប្រសើរ ដូចព្រះបំណង
ពេញព្រះហឫទ័យ ក្សត្រថ្ងៃបព្រាស់ប្បង កើ្ដកាលនោះហោង
សម្ដេចកជា ៗ ស្ដេចក្រាបវន្ទី លាក្រុងអាសុរី
ហើយចរយាត្រា ឡើងដោយដណ្ដើរ ប្រសើរសោភា
មនុស្សសត្វនានា ស្ងប់ស្ងៀងទីទៃ ៗ ឯអស់យក្ស
យល់ព្រះបេស្ដា ស្ដែងក្ដាត់ហ្មោះនៃ សរសើរឫទ្ធី
បារមីក្សត្រថ្ងៃ ឱអស់ចារ្យក្រៃ បុណ្យបុត្រពំនាំ ៗ
កាលនោះកូបាល ស្ដេចឡើងកណ្ដាល កន្ដោបឯកា
ត្រដួចត្រដុង ផុតបុងនេត្រា នរនាក់ណា ៗ
មៀនមើលមិនយល់ ៗ ហត់ហើយសំកាំង ល្ហិតល្ហៃទន់ទាំង
ស្ពាំងព្រះកាយពល់ ដោយត្រូវព្រះពាយ រិទ្ធីសាយសល់
ស្រងាត់ស្រងល់ ទោទន់កាយា ៗ ហាក់នឹងរបូត
ព្រះហស្ដសំរូត ធ្លាក់ចុះមកណា តេជៈសម្ភា

បុណ្យបារមីតា សម្ដេចពាជា ប្រែព្រះស្វាតី ។
ស្ដេចយកធម៌ជា សង្វេគអនិច្ចា គុណកែវទាំង ៣
គុណព្រះបីតា មាតាក្បិ ផ្ដាំផ្ដែនឥតបី
ឲ្យអន្តរធាន ។ គ្រាន់ផុតព្រះអគ្គ ព្រះស្វាតីគង់
ដូចកាលមុនមាន កម្លាំងកាយពល ផុងផល់ប្រែប្រាន
ទំពាំឡើងបាន តិច ៗ ទៀតទៅ ។ រឹងថប់រឹងហត់
ញាក់ខ្លួនរន្ធត់ សម្លឹងសៀមនៅ ទ្រង់ព្រះកន្សែង
ថ្លឹងថ្លែងហាហៅ ហៅមេប្អូនពៅ ជួយបងរួសរា ។
ឱអគ្គប្អូនមាស បាបបងប្រែប្រាស ប្រែលឹងស្នេហា
នាងនៅទីងបុត្ត ពិសុទ្ធសោភា ប្ដូរចៅរក្សា
អគ្គឲ្យក្រមេកក្សាន ។ នេះបងអាគត លុះដល់ក្ដីស្លាប់ អាសាពុំបាន
នៃបន្ទូលស្និតស្នេ ថ្នមមេកល្យាណ ឱបាបបុរាណ
បរមជាតិ ។ ស្ដេចខ្ញុំនាងណា ខ្ញុំមចិត្តសង្សារ
ប្រសើរស្រស់ស្រី ហើយខ្ញុំទៅបុត្ត ពិសុទ្ធស្ងួត
ឱកូនពីសី សំឡាញ់បិតា ។ អ្នកនៅទីងម្ដាយ
ទោះក្រទោះឆ្ងាយ ទោះថ្លើងថ្ងៃថ្ងា ឥតអ្នកណានៃ
ក្រៅក្រៃនដ៏បា បានៅរក្សា ម្ដាយកុំប្រហែស ។
ឥពុកមានបា ទុកតាំងអាត្មា ណាកូនពិសេស
វេទកាយកម្ម នាយនាំវិទេស ឱកូនពិសេស

ធ្វើម្ដេចនេះម្ដង ៗ ឱបំណាច់អា ពុកបង្កើតបា
បន្ទូលស្នេស្នង មិនមាននៅនិត ផ្ដេកផ្ដិតស្ងួនគ្រង
កំព្រាឃ្លាត់ហោង ឥតញាតិវង្សា ៗ ឱមាសក្មេងនៅ
ព្រាត់ព្រះបោមចៅ ឮយុកោអយុកា ពីទើបសម្រាល
គេរកាលនោះណា ប្រាស់ទាំងបីតា ពិតពុំបានយល់ ៗ
ឪពុកសង្វាត ផ្ដួផ្ដាច់ជនជាតិ តាមមកជួបដល់
ពៀរពីព្រេងនាយ កម្មកាយទសពល បាបអ៊ីមកផ្ដល់
មិនឲ្យជុំគ្នា ៗ អត់ពីឪពុក សំស្ងួនទល់ទុក្ខ
សង្រេងឈើផ្កា ឱអញគិតគ្រប់ ថែថប់ក្ដាត់ណា
ស្មើផ្កាយឱព បង្អៀតហឫទ័យ ៗ ឱឪពុកផ្ញើ
ខ្មោចនេះនៅលើ កូនកែវប្រពៃ លើកសពបូជា
នូវគ្រានេះនែ តាមច្បាប់វិន័យ បូរាណពជា ៗ
ស្ដេចទួញទេវី នូវបុត្តពីសី ផ្ទុកផ្អើសឱព
ស្រែបទើបព្រះអង្គ ទ្រួតទ្រង់សោកា ទៅព្រះមាតា
បីតាដៀលដៃ ៗ ឱអ្នកមានគុណ ៗ គាប់មហាធ្ងន់ ៗ
ពន់ពេកក្រៃ ឥឡូវបុត្រា នេះណាទឹងក្បៀ
ប្រឡៃនាថ្ងៃ នេះឯងហោងណា ៗ ឱអញឯកា
មកស្លាប់បង់ចោល ព្រះគុណថ្លៃថ្លា ដោយកុសលកម្ម
នានាំអាគ្នា ចោះបង់សៀតណា ដែនដីស្រុកអាយ ៗ

ឱបើដឹងដល់ ពីព្រះទសពល ពិសេសពន្រាយ

សំអ្នកនឹងទល់ ទុកសោកសព្វសាយ សំគិតសំស្តាយ

ខ្ញុំជាបុត្រា ៗ សំអ្នកនឹងមក សាក់សួររិះរក

ដោយក្តីស្នេហា មុខមិញមិនយល់ សូន្យសល់សោះសា

សំសោយសោក្កា ទ្រង់ព្រះកន្សែង ៗ ឱកម្មភាគា

កិលេសតណ្ហា គួរគិតគួរឈ្លង គួរប្រែគួរប្រាស

លាកលះលាលែង ព្រោះកិលេសតែង បំពោតសត្វផង ៗ

ក្សត្រថ្ងៃឧត្តម ភ្ញាំងក្តេបហើយខំ ឡើងទៀតទៅហោង

ប្រឹងប្រាណផ្តល់ផ្តាប់ បំប្រប់ជាម្តង ល្ហិតល្ហៃកន្ទង

ផ្លូសផ្លូកាន់កាំង ៗ ទន់ទាំងកាយា សេរេ្ហមេ្លា

អស់ឧត្តំ ទាំងទិព្វបក្ខិន សោតិន្ទ្រិយំ

កាយាពលំ ពោយរឹងពេកពន់ ៗ ខំឡើងទៀតថ្កាន

ទល់ទប់ពុំបាន ញ័រដូចអន្ទ្រិន ភ្ញាំងក្តុកដួលជាប

ស្រពាប់ទូរន់ សោះសូន្យជីពជន្ម នៃអគ្គមហាក្សត្រ ៗ

នៃអ្នកទាំងឡាយ ចូរចាំបរិយាយ ដំណើរព្រះបាទ

ដៃដេតកពជា សុវណ្ណានាងនាដ លំបាកសល់ខ្នាត

ក្នុងសង្សារ ៗ សង្សារនេះឯង ព្រះអង្គទ្រង់ឈ្លង

យល់ទៅអនា គតគិតគួរប្រែ កុំស្នេទីរាំ

យកនិញ្ចូនជា ពុំអ្នកសព្វថ្ងៃ ៗ សត្វណាមើលង៍

ដំណាក់នៅគង់ សង្សារដល់សៃ ពុំដែលលះលាក
បៀសចាកពីភ័យ គឺព្យាធិក្ស័យ ជាតិជរាណា ។
ប្រដូចប្រពាក់ សោប្រួលតែងដាក់ ករកុំសក្ការ
វិតតួអគ្គប្រាន ពុំមានមេត្តា ដូចកលដលសា
លិបលង់ក្សិនក្សៃ ។ ទោះមនុស្សទេព្តា ទាំងឆកាមា
សោឡសព្រហ្មថ្ងៃ ពុំបៀសចាកពី ព្យាធិក្សិនក្ស័យ
រីរូបសព្វថ្ងៃ គួរគិតអនិច្ចា ។ នោះនឹងរន្ដោះ
វដ្ដសង្សារស្មោះ បៀសចាករោគា ផលទាំងនេះបាន
ដ្បិតទានសិលា លុះនូវប្រាជ្ញា អរហត្តប្រពៃ ។
ដូនបំពោះបាន សម្បត្តិនិព្វាន បរមសុខក្រៃ
នីរទុក្ខនីរសោក នីររោគនីរភ័យ គ្រោះកាចចង្រៃ
បៀតបៀនពុំបាន ។ ហៃជនសម្មាយ រូបយើងសឹងស្រាយ
ខ្ញមសារសោតគ្មាន ឧស្សាហ៍ធ្វើបុណ្យ សូត្រមន្តឲ្យទាន
សាងសីលទើបបាន មគ្គផលដូចប៉ង ។ យើងនូវពណ៌នា
ឯអស់យក្សា ចាំប្រាសាទផង យល់ព្រះភូមិន
នរិនច្បាស់ច្បង ដូចដល់ឈ្មោះហោង ភិតភ័យតកមា ។
ខ្ញុះបីខ្ញុះទ្រេ ខ្ញុះរត់ទៅរក ទឹកក្បិតកត្រា
ខ្ញុះហោះបូលទូល ឥស្សូរយក្សា នូវរាជបុត្រា
កាលនោះឯងនៃ ។ ក្សត្រពីរព្រះអង្គ ជ្រាបហើយស្តេចទ្រង់

តកមាកិតភ័យ សឹងហុនស្ដេចហោះ ផ្ទេកផ្ទះឡើងវៃ
រីរាជបុត្រថ្លៃ ទៅទូលមាតា ៗ ឯនាងទេវី
ព្ឋព្រះស្វាមី ស្ដេចឡើងលើប្រា សោកសោតនាងគិត
អាណិតថប់ថា ឱព្រះរាជា ពានរូបនេះម្ដង ៗ
នាងទួញស្មាស្ងប់ ប្រាសប្រាណបំប្រប់ ហេតុឈឺព្រះបង
កាលនោះរាជបុត្រ ពិសុទ្ធស្នេស្នង ស្ដេចដល់ហើយហោង
ទូលព្រះមាតា ៗ នាងព្ភករាជបុត្រ នាងរងស្ងូនស្ងុត
ស្វាតីជាយា ហាក់គេកាត់ថ្លើម ដង្ហើមទេយា
វៀលរុសធុក ឈឺឈៀបខ្វាងត្រៃ ៗ ពុំអាចទល់ទុប
ផល់ផ្លួលសន្ទុប់ ហៀបនឹងក្សិនក្សៃ ឯព្រះពោធិ
សត្វរំលែសសាត្រែ ថ្នមមាតាថ្លៃ ត្រេតព្រះក្ដ្រា ៗ

(ខ្សែ ៦ សន្សើបតែប៉ុណ្ណោះ)

ខ្សែ ៧ ដើម នាងចំប៉ាថៅនឹងរាជបុត្រយំឱប ស្វាមីលុះសន្ទប់

កណ្ដាល ព្រះបាទធម្មិក បានទទួលដំណឹងថា ព្រះរាជបុត្រ

សុគត់ ទើបនាំអគ្គមហេសីលើកទ័ពចេញមកតាមកំពុងយំសោក

តាមផ្លូវស្រាប់តែមានរាជទូតទីពីរមកទូលថា

រាជបុត្ររស់វិញហើយ

ចុង ព្រះបាទសន្ទុរាជា នឹងព្រះនាងកេសណីសង្វៃ

ដោយឃើញឈ្នួញសំពៅយកផ្កាចំប៉ាមាសមកថ្វាយ

ការផ្សាយរបស់

លេខ ៨៨ វិថីអេមេគ្រីន ភ្នំពេញ

ជិតពេទ្យកុន ព្រហ្មបាយ័ន ពីខាងកើតផ្សារ

សេចក្តីជូនដំណឹង

បណ្ណាគារខ្ញុំបាទ មានទទួលបង់គ្រប់សៀវភៅ មានជាព្រះពុទ្ធរូប រូបថតផ្សេងៗ គឺព្រះរូបព្រះករុណា និងសម្តេចសង្ឃនាយកជាដើម និងសៀវភៅធម៌ សៀវភៅរឿង គ្រឿងសរសេរ សង្ឃដិកា នាយា សំបុត្រកំណើត កាតកូនសិស្ស និងសៀវភៅបារាំង-ខ្មែរផ្សេងៗ ជាច្រើនៗ

សូមនិមន្ត និងអញ្ជើញលោកអ្នកចូលជាវទិញ ដោយមេត្រីៗ

បើទិញដុំ យកទៅលក់ទៀត ខ្ញុំគិតរង្វាន់ជូនយ៉ាងគួរសមៗ.

ព.ស. ២៤៩៦ គ.ស. ១៩៥៣

) រោងពុម្ព ភក-ភិ ភ្នំពេញ (

ថ្លៃ ២រ០០